

Halk savaşçıları ölümsüzdür!

Özgür Yalçın:

İşçi eyleminden dağlardaki savaşa...

S/04

Şahverdi şehitleri ölümsüzdür!

Cengiz İçli:

Düşmanla olduğu kadar kendiyile savaşmak...

S/13

Özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 64

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

3-16 Aralık 2015

ERKEK DEVLET ŞİDDETİNE KARŞI DİRENİYORUZ, YAŞAM HAKKIMIZI SAVUNUYORUZ! (S/02)

Cizîr'de YDG-K ile söyleşi (S/07)

"Yaşamın olduğu her yerde savaşmak istiyorum!"

Bu ülkede faili meçhul yoktur! Faili devlet vardır!

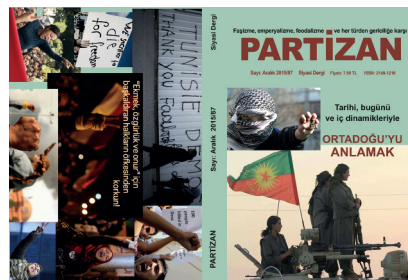
28 Kasım günü Amed'de devlet Amed Baro Başkanı Tahir Elçi'yi katletti. Çatışma ortamı yaratılarak Elçi, yıllardır hukuki alanda takipçisi olduğu "faili meçhul"ler listesine eklenmek istedi. Katil devletin başbakanı A. Davutoğlu bu suikast için "Faili meçhul kalmayacak" dese de, başta Kürt halkı olmak üzere bu ülkenin devrimcileri, demokratları ve yurtseverleri zaten failin meçhul olmadığını biliyor.

Keza bu ülkede "faili meçhul" denilerek üzeri örtülme-ye çalışılan tüm sokakta, gözaltında "kayıpların", katliamların, köy yakmalarının faili meçhul değil zaten! Faili belli! Faili faşizm! Faili devlet! Faili AKP! Hesap verecekler!

İşçiler direnişte
"Munzur Su'da amaç, sendikayı devre dışı bırakmak!" S/05

Roja'ya'da halk savaşçıları
Hol hamlesini anlattı S/06

ÇIKIYOR

Özgür Gelecek'ten

Klik gazeteciliği değil, sınıf gazeteciliği!

Merhaba Cumhuriyet gazetesi yazarları Can Dündar ve Erdem Gül'ün tutuklanmasının yarattığı "şok" etkiden kurtulmadan ve daha "özgür basın" tartışmaları yapmadan bu kez Amed'den "tanıdığımız o kurşun sesi"ni duyuverdik. Amed Baro Başkanı Tahir Elçi, tarihinde katil ve katliamcılığının yanı sıra suikast düzenlemekle de meşhur olan TC'nin yeni bir suikastine kurban gitmişti.

Yakın tarihimizde Ape Musa (Anter), Hrant Dink gibi örneklerini yaşadığımız bu suikastçi devlet gerçekliğini, faşizmi ve de buna karşı onurlu bir şekilde direnen, mücadeleyi büyütenleri yazmak bizim görevimiz olmuştur. Ve olmaya devam edecektir, çünkü biz bu görevi egemen sınıf kliklerinin savaşına aracı olmak için yerine getirmiyoruz. Her daim başta işçi sınıfı olmak üzere tüm halk kesimlerinin sesi olmak ve onlara gerçekleri iletmek için kalemimizi sivriyoruz!

Gündem

Yeni bir sayfa açılırken!

S/03

Göğün Yarıısı

"Bilal'e anlatır gibi": Tacizde kadın beyanı esastır-2

S/07

Pusula

"Fırtınalar içinde, bıçak sırtında"

S/11

“Erkek-devlet şiddetine karşı direniyoruz, yaşam hakkımızı savunuyoruz!”

H. Merkezi: 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele günü kapsamında birçok alanda aralarında **Yeni Demokrat Kadın**'ın da bulunduğu kadın platformlarının çağrısıyla kadınlar sokaklarda şiddete karşı ses çıkardı.

İstanbul

25 Kasım Platformu'nun çağrısıyla binlerce kadın Taksim'de bir araya gelerek, Tünel'den Galatasaray Lisesi önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi.

“Erkek devlet şiddetine karşı direniyoruz, yaşam hakkımızı savunuyoruz” pankartı arkasında yürüyen kadınlar, sık sık, “**Susmuyoruz, korkmuyoruz, itaat etmiyoruz**”, “Erkek vuruyor devlet koruyor”, “**Öldüren sevgi istemiyoruz**” sloganları attılar.

Eylemde, devletin T. Kürdistan'ında gerçekleştirdiği katliamlar lanetlenirken, katliamlara karşı direnen kadınların direnişleri selamlandı. Galatasaray Meydanı'na gelindiğinde ise 25 Kasım Platformu adına Türkçe ve Kürtçe yapılan açık-

lamada “**Özsavunma hakkını kullanan Nevin, Çilem, Yasemin'iz. Ekin Wan'ız**” ifadeleri kullanıldı.

Ankara

Ankara Kadın Platformu'nun çağrısıyla 10 Ekim günü yaşanan Ankara Katliamı'nın ardından kadınlar kendi güvenlik önlemlerini alarak eylemde “**korkmuyoruz**” dediler.

Platform'un “**Erkek, devlet şiddetine, devletin ve İŞİD'in katliamına karşı kadınlar yaşamı, barışı, özgürlüğü savunuyor**” pankartı açtığı yürüyüş, Kolej Meydanı'ndan Sakarya Meydanı'na gerçekleştirildi. Yürüyüş Sakarya Meydanı'nda son buldu; burada Ankara ve Suroç Katliamı'nda katledilen kadınların isimleri okundu, şiddete karşı gökyüzüne mor balonlar bırakıldı. Kürtçe ve Türkçe okunan açıklamada “**Çilem, Nevin, Arin, Ekin Wan, Polen ve Şebnem'den; yani dayanışmanın verdiği güçten biliyoruz ki asla kaybeden biz olmayacağız**” denildi.

İzmir

Alsancak Gar önünde bir araya gelen kadınlar “**Erkek devlet, İŞİD şiddetine karşı direniş ve yaşamı savunuyoruz**” yazılı pankart arkasında Alsancak Sevinç

Pastanesi önüne doğru yürüyüşe geçti.

Kadınlar yürüyüş boyunca zılgıtlarla, zillerle isyana durdu. Kadınlar eylemde T. Kürdistanı'nda devam eden ablukayı da protesto ettiler. Sevinç Pastanesi önüne gelen kadınlar burada Türkçe ve Kürtçe

bir açıklama gerçekleştirdiler.

Menemen: İzmir YDK'nın çağrısıyla, 24 Kasım günü Menemen Dersimliler Derneği'nde etkinlik gerçekleştirildi.

Etkinlik katledilen kadınların şahsında saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından yapılan konuşmalarda, kadınların öfkesini ve isyanını 25 Kasım aracılığıyla erkek/devlet şiddetine karşı siper taşı haline getireceklerinin altı çizildi. Konuşmaların ardından bir sinevizyon gösterimi ve Ahura Kadın Ritm Topluluğu erbaneleri ile dinleti gerçekleştirildi.

Dersim

23 Kasım günü Dersim Kadın Platformu 25 Kasım çalışmaları kapsamında, Munzur Su İşçilerini ziyaret etti. Munzur su direnişinde yer alan kadın işçiler ile dayanışmayı büyüteceğinin vurgusunu yapan Platformu, işçiler tarafından sloganlarla uğurlandı. Kadınlar, Dersim'de şehit düşen PKK gerillası Ebru Öz'ün ailesine de ziyarette bulundu.

25 Kasım günü ise Dersim Kadın Platformu çağrısıyla Sanat Sokağı'nda toplanan kadınlar “**Erkek-devlet şiddetine karşı mücadeleyi büyütüyoruz**” pankartıyla yürüyüş yaptı. Yürüyüş boyunca kadınlar “**Jin, jıyan, azadi**”, “**Erkek adalet değil, gerçek adalet**” sloganlarını haykırdılar. Özgürlük Meydanı'nda trafiği kesen kadınlar, yol kapatarak oturma eylemi yaptılar.

Eylem sonrası kadınlar, Dersim Kadın Platformu çağrısıyla Dersim'de geçtiğimiz yıl katledilen Meral Tımtık'in katilinin yargılandığı davayı takip etmek ve kadın dayanışmasını örnek üzere mahkemeye katıldı.

Ovacık: Ovacık Kadın Platformu'nun çağrısıyla bir araya gelen kadınlar 24 Kasım günü ilk olarak kadın tutsaklara kart atma etkinliği yaparak, Ovacık Merkez'de meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi.

“**Şiddet sürüyor, isyanımız büyü-**

yor” pankartı arkasında toplanan kadınlar sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Ovacık'ta ilk kez örgütlenen 25 Kasım eylemi, kadınların alkış ve zılgıtlarıyla büyük bir coşkusıyla karşılandı.

Hükümet Konağı önüne gelen kadınlar burada yaptıkları açıklamada, “**İŞİD çeteleri tarafından ganimet olarak pazarlanan, devlet gözünde kuluçka makinesi olarak görülen, direniş gösterdikçe çıplak bedeni sokaklarda sürüklenen, LGBTİ olduğu için yok sayılan bireyler ve kadınlar olarak susmuyor, haykırıyoruz**” dediler. Ardından belediye salonunda panel gerçekleştirildi.

Bursa

Bursa Kadın Platformu'nun çağrısıyla kadınlar, Setbaşı'nda toplanarak sloganlarla Heykel Meydanı'na yürüdü. Eylemde, “**Erkek Devlet Şiddetine Karşı İsyan Dayayız!**” ile “**Savaş, Şiddete, Gericiğe Karşı Susmuyoruz! İsyani Ediyoruz!**” pankartları taşındı. Bursa Kadın Platformu adına açıklama yapan **Nadiye Gürbüz**, kadın katliamlarının yaşandığı her yerde kadın öz savunmasının meşru bir hak olduğuna dikkat çekti.

Mersin

Mersin Kadın Platformu çağrısıyla yapılan eylemde kadınlar İstasyon Meydanı'ndan Atatürk Parkı'na yürüdü. Atatürk Parkı'nda kadınlar basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasını Mersin Kadın Platformu üyesi **Yüksel Kapıkıran** yaptı.

Yüksel, erkek egemen ideoloji kadınları katletmekten, kadın kırımından vazgeçmezse, erkek şiddetine karşı öz savunmanın hak olarak doğacağını ifade etti ve kadınların şiddete karşı artık öz savunmalarını gerçekleştireceğini söyledi.

NİSAN YAYIMCILIK İSTANBUL MERKEZ BÜROMUZ TAŞINDI!

YENİ ADRESİMİZ: İskenderpaşa Mahallesi Horhor Caddesi
No: 70/4 Tel: 0 212 531 83 06

Fatih-İstanbul

Ankara Kadın Kapalı Hapishane'de tutsaklar söyleşi gerçekleştirdi

Ankara Kadın Kapalı Hapishanesi ağırlaştırılmış müebbetlik PAJK, MLKP ve TKP/ML tutsakları 25 Kasım dolayısıyla “Gözetim ve Hapishanelerde Kadına Yönelik Şiddet” bir söyleşi gerçekleştirdi.

14-15 Kasım tarihlerinde iki günlük süre ile yapılan etkinliğin ilk gününde gözaltı ve hapishane koşullarındaki şiddet türleri; ikinci gününde ise gözaltı ve hapishane koşullarında cinsel şiddetle mücadele üzerine tartışmalar yürütüldü.

Yeni hükümet kuruldu ve programı açıklandı. Hükümet açıklanınca görüldü ki, ortada Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın doğrudan belirleyici olduğu bir "Saray Kabinesi" var. Bu kabine Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun yerini koruduğu, damat ve danışmanların bakan olduğu bir hükümettir. Bu durumda T. Erdoğan'ın fiilen ilan ettiği "başkanlık rejimi"nin uygulanacağı açıktır. Bunun anlamı önümüzdeki süreçte Türk hakim sınıflarının kendi içlerindeki çelişkilerin süreceği, politik söylem ve pratik adımların bu çelişkiler üzerinden kurulacağıdır. Diğer bir ifadeyle önümüzdeki süreçte Türk hakim sınıfları kendi aralarında bu fiili duruma uygun olarak, "başkanlık" ve "yeni anayasa" tartışmaları içinde olacaklardır.

Yeni kurulan hükümetin içeride başta Kürt halkı olmak üzere, devrimcilere ve her türden muhalif güçlere; dışarıda ise Suriye'ye ve özel olarak Suriye Kürtlerine yönelik bir "savaş hükümeti" olacağına kuşku yoktur. Nitekim T. Kürdistanı'ndaki yerleşim yerlerine aylardır faşist abluka uygulayan ve halkı katleden devlet, son olarak Diyarbakır Barosu Başkanı **Tahir Elçi**'yi katletmiş durumdadır. Aylardır faşist ablukayla, sokağa çıkma yasaklarıyla onlarca Kürdü katleden faşist devlet, bu son saldırısıyla Kürt halkına yönelik savaşını "kararlılıkla" sürdüreceğini pratik olarak da beyan etmeyi sürdürmektedir.

Yeni hükümetin kurulması Suriye'de Rus uçağının düşürülmesinin gölgesinde kaldı. Yaşanan bu gelişmenin hem iç hem de dış siyasette Türk hakim sınıflarının politikasını etkileyeceği çok açıktır. Çünkü hedef alınan, emperyal bir güç olan Rusya'nın uçağıdır ve önümüzdeki süreçte bu saldırıya karşı Rusya'nın çeşitli hamleler gerçekleştireceği çok açıktır. Nitekim bunun etkileri kısa sürede ortaya çıkmaya başladı. Rusya ticaretten turizme, askeri alandan diplomasiye kadar birçok alanda ardı ardına hamleler yapmaya, tavır geliştirmeye başladı. Bu gelişmeler karşısında T. Erdoğan, muhtarlarla buluşmasında, düşürülen Rusya uçağı için "Şimdi olsa yine aynı karşılığı veririz" derken **birkaç saat sonra** France 24'e verdiği demeçte, "Bu bir Rus uçağı olduğu belli olmuş olsaydı belki uyarıların türü farklı olabilirdi" demek zorunda kaldı. (26 Kasım)

TC devletinin sınır ihlali gerekçesiyle Rus uçağını düşürmesinin tamamen bir bahane olduğu çok açıktır. Türk hakim sınıflarının tarihsel geleneği bize, yarı sömürgeleşme sürecinde sırtını emperyal güçlere dayayarak var olmaya çalıştıklarını gösterir. Türk hakim sınıflarının politik konumlanışı esas olarak ABD emperyalizminin yörüngesinde ve AB emperyalistlerine dayanarak; buldukları bölgede var olmaya ve emperyalistler arasındaki çıkar dalaşlarından pay kapmaya çalışmalarının tarihsel örnekleriyle doludur.

Bu anlamıyla Rus uçağının düşürülmesinin arkasında Suriye savaşında emperyalistler arasındaki dalaşta saf tutan TC'nin rol kapma çabasının olduğu; arkasındaki emperyalist güçlerin desteğiyle "ben de varım" demeye çalışması vardır. Açık neden Türk devletinin Suriye savaşında desteklediği Cihatçı çetelerin Rusya tarafından

YENİ BİR SAYFA AÇILIRKEN!

bombalanması ve mevzi kaybına karşı tepkidir. AKP hükümeti ve havuz medyası bölgede bulunan Bayır Bucak Türkmenleri'nin katledildiğini gerekçe gösterse de bunun koca bir yalan olduğu açıktır. TC'nin bölgedeki hedeflerinin Türkmenleri korumak olmadığı; başta Esad diktatörlüğünün devrilmesi olmak üzere, Kürt güçlerinin belli bir statü kazanmasını ne pahasına olursa olsun engellemek olduğu ve bunun için de, DAİŞ, El Nusra gibi Cihatçı çeteleri her anlamda destekledikleri bilinmektedir.

Uçağın düşürülmesi emperyalist gerici dalaşın ürünüdür!

TC'nin bu hamlesinin başta ABD olmak üzere, NATO'dan bağımsız olmadığı, olmayacağı ise çok açıktır. TC uzunca bir süredir Suriye üzerinde yaşanan emperyalist dalaşta safını, başını ABD'nin çektiği ve NATO'da somutlanan safta belirlemesine rağmen, ilk kez açıktan rakip emperyalist bir güce karşı böyle bir saldırıda bulunmuş durumdadır. Türkiye'nin tetikçiliğini yaptığı bu provokasyonun kaynağı Suriye sürecinde yaşanan son askeri ve politik gelişmelerdir. TC, Rusya'nın Esad yanında savaşa girmesiyle birlikte, kendi beslediği taşeron Cihatçı örgütlere yönelik etkili saldırılarda bulunması ve geriletmesini; sırtını ABD'ye ve NATO'ya dayayarak engellemek istemiş ve Rus uçağını düşürmüştür.

Bu anlamıyla TC Ortadoğu coğrafyasında ABD ve AB emperyalistlerinin jandarması olduğunu bir kez daha kanıtlamış durumdadır. Nitekim Rus uçağının düşürülmesinden hemen sonra Rusya ile bağlantı kurmak yerine koştura koştura NATO'yu toplantıya çağırarak, güçsüzlüğün yanında bu taşeronluğun göstergesidir. ABD ve AB emperyalistleri, bölgede TC gibi taşeronları varken bir adım geride duracaklar, itidal açıklamaları yapacaklardır. Çünkü bu güçler kestaneyi başkasının elleriyle almada ustadılar ve hiç kuşkusuz ki Suriye üzerindeki savaşta Rusya ile kapışmada maşa olarak TC'yi kullanmaktan çekinmeyecekleridir.

Aynı şekilde Rusya'nın da rakip emperyalist safların taşeronluğunu yapan TC'ye yöneleceği açıktır. Yaşanan bu gelişmeler beraberinde TC'yi ABD, AB emperyalizmi ve NATO'ya her zamankinden daha bağımlı hale getirecek, özellikle dış politikada emperyalistler arasındaki kapışmada bir nebze de olsun var olan manevra imkanını daraltacak ve bölgesel olarak var olan Rusya-İran

ittifakının karşısındaki konumunu daha da sağlamlaştıracaktır. Artık Suriye üzerindeki savaşta saflar daha nettir. Önümüzdeki süreçte çelişkiler ve uzlaşmalar bu saflar üzerinden şekillenecektir.

Dalaşta taraf olmak değil devrimci odak olmak!

Emperyalistlerin ve onların her türden taşeronunun Suriye üzerindeki bu dalaşının faturası başta Suriye halkı olmak üzere, bölge halklarına çıkmaktadır. TC devleti Suriye savaşında içine düştüğü bataktan ve işlediği suçlardan kurtulmak için yeni suçlar işlemekte, dışarıda karşısına Rusya gibi emperyal bir gücü almaktan çekinmemekte; ülke içinde ise başta Kürt halkı olmak üzere, her türlü devrimci, demokrat ve hatta kendisine muhalif güçlere yönelmeyi sürdürmektedir. **Tahir Elçi** bu katletme politikasının son hedefi olmuştur. T. Kürdistanı'nda yaşanan katliamların yanında, "örgüt üyeliği" adı altında faşist gözaltı ve tutuklama saldırıları sürmekte, "devlet büyüklerine hakaret", "sosyal medya paylaşımları", "miting ve basın açıklamalarına katılmak" vb. vb. gerekçelerle insanlar tutuklanmaktadır.

Nitekim T. Erdoğan ve AKP hükümetinin Suriye'de cihatçı çeteler örgütleyip onları nasıl silahlendirdiklerinin belgelerini yayımlayan (ki bu, hakim sınıf klikleri arasındaki dalaştan bağımsız değildir) gazetecilerin tam da bu sırada tutuklanmaları zamanlama bakımından da bir mesaj içermektedir. T. Erdoğan'ın bu gazetecileri açıktan tehdit ettiği bilinmektedir. Benzer şekilde sokak ortasında katledilen T. Elçi; bir TV programında, PKK'yi terör örgütü olarak görmediğini söylediği için hedef gösterilmiş, lince maruz kalmış ve hakkında dava açılmış ama tutuklanmayıp katledilmiştir. Bu yönüyle de, T. Erdoğan başkanlığındaki AKP iktidarının dışta olduğu gibi içte de bundan böyle nasıl pervasız bir saldırganlıkla hareket ettiği ve edeceği bir kez daha görülmüştür. Böylelikle T. Erdoğan eliyle TC devleti, en iyi bildiği şeyi yapmakta, iç politikada safları bir kez daha tahkim etmektedir. Rus uçağının düşürülmesi karşısında Sözcü gibi ırkçı gazeteler, Perinçek ve Devlet Bahçeli gibi faşistler ve hatta Gülen Cemaati yaptıkları açıklamalarla "Başkomutan Erdoğan"ın arkasında saf tutmaktadırlar. Kısaca her türden ırkçı ve şovenistler bir kez daha safa dizilmiş durumdadır. Bu çevrelerin T. Elçi'nin katledilmesinde de "başko-

mutan"larının arkasında durduğunu söylemeye dahi gerek yoktur.

Ama öte yandan Kemalist kimlikleri açık olan ve bu nedenle de hükümete muhalif olan gazetecileri tutuklayarak, bir kez daha bu saflara gözdağı vermekte; diğer yandan da Kürt hareketine saldırılarını sürdürmektedir. Böylelikle bir yandan işledikleri suçların üzerini kapatmaya, diğer yandan da rakip hakim sınıf temsilcilerine ve sözcülerine ve her türlü muhalefete gözdağı vermeyi sürdürmektedir. Rus uçağının düşürülmesi karşısında T. Erdoğan'ın arkasında saf tutanlar, Suriye savaşındaki politikada ayırmakta ve bunun bedelini ödemektedirler. Yine Kürt hareketi faşizme teslim olmanın, direnmenin karşılığında katliam saldırılarına maruz kalmaya devam etmektedir. Öldürülen onlarca sivilin yanında, içlerinde Figen Yüksekdağ'ın da bulunduğu grubun üstüne ateş açılması ve Selahattin Demirtaş'a suikast girişimi de dahil olmak üzere bir dizi faili belli saldırıların hedefindedir. T. Elçi bu kanlı politikanın son kanlı örneğini oluşturmuştur.

Önce Cemaatçı ve şimdi de Kemalist gazetecilerin tutuklanmasının ve ardından da bir baro başkanının katledilmesinin arkasında, TC'nin ve onun dümenindeki T. Erdoğan ve AKP hükümetinin işlediği suçların açığa çıkması ve iktidarı kaybetme korkusu vardır. Faşizmin kendisine biat etmeye hayat hakkı tanımadığı yeni öğrenilen bir durum değildir. TC tarihi yüzlerce muhalif, devrimci ve Kürt yurtsever gazetecinin katledilmesi ve tutuklanması örnekleriyle doludur. Yine T. Elçi'nin katledilmesinde olduğu gibi faili belli, doğrudan devlet destekli cinayetlerin sıklıkla işlendiği bir "devlet geleneği" olduğu ortadadır.

Faşizmin kendisine şu veya bu nedenle muhalif olan gazetecilere yönelik saldırılarına karşı durmak, bu tür saldırıları protesto etmek devrimci bir görev olmakla birlikte, bu dalaşın hakim sınıf klikleri ve onların sözcülerinin arasında olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Buna "sol" Kemalist gazeteciler de dahildir. Daha dün kadar bu gazetecilerin Kürt sorunu karşısındaki şovenist tavrı ve HDP'ye yönelik spekülatif haberleri ortadadır. Bu tür çevrelerin bugünkü muhalefetleri de AKP karşıtlığından öteye geçmeyecektir. Dolayısıyla Kürt sorununa yaklaşım bir kez daha ilericiyiğin, devrimciliğin kıstaslarından biri olmaya devam etmektedir.

Yaşanan gelişmeler özellikle Suriye'de savaşın daha da şiddetleneceği, Rusya'nın saldırılarını daha da artıracığına işaret etmektedir. Benzer şekilde T. Kürdistanı'nda faşist devletin saldırıları artarak devam edecektir. Bu süreçten gerek Suriye'de ve gerekse de Türkiye'deki Kürt ulusal hareketlerinin güçlenerek çıkma ihtimali vardır. Bu tamamen Kürt hareketinin tavrına bağlı olarak şekillenecektir. T. Kürdistanı'ndaki Kürt halkının direnişi bize örnek olmaya devam etmektedir. Bu direnişten öğrenmek dahası onunla dayanışma içinde olmak, içinde yer almak anın devrimci görevidir. Faşizmin saldırılarını daha da artıracığı açıktır. Bu saldırılara karşı devrimci bir odak olma görevi her zamankinden daha fazla omuzlarımızdadır.

H. Merkezi: Eylül başında yapılan genel kurulla genel başkanlığa AKP'ye yakın isim Ali Ufuk Yaşar'ın seçildiği Petrol-İş Sendikasında ilk icraat kadın çalışanların işlerine son verilmesi oldu. Yönetim değişikliğinin ardından Örgütlenme Uzmanı **Nuran Gülenç** ve Basın Servisi çalışanı **Elif Tuğba Şimşek** işten çıkarıldı.

Gülenç, "İşe başladığım tarihte Ali Ufuk Yaşar'ın ilk sorusu 'sen de feminist misin?' olmuştu. Alana çıkıp örgütlenme

AKP'nin sendikalarda ilk işi kadın düşmanlığı!

yaptığım zaman da baskılar arttı" dedi.

Bunun yanında kadın kimliğinden ve

sendikacılık anlayışından ötürü işinden çıkarıldığını dile getiren Nuran ve

Elif'in işten çıkarılmalarının ardından kadın örgütleri iki isme sahip çıktı. Change.org'da "**Petrol-İş Yönetimi Kadın Düşmanlığı'na Son Ver**" çağrısıyla imza kampanyası başlatıldı.

Sendikada kadın çalışmaları

Petrol-İş Kadın Dergisi çatısı altında çalışmalar yürüten sendikacı kadınlar, 2011'de toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin ortadan kaldırılmak için ana tüzüğü cinsiyetçi maddelerden ve dilden arındırarak, tüzüğe kadın-erkek eşitliğini gözetken yeni maddeler eklemiş; 4 yıllık kadın eylem planı oluşturmuştu. Sendikada erkek üyelere toplumsal cinsiyet eğitimleri de veriliyordu.

BAGFAŞ işçisinden eylem

H. Merkezi: Bandırma Gübre Fabrikaları (BAGFAŞ)'nda çalışan 6 işçinin Petrol-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılması fabrika önünde 25 Kasım günü protesto edildi.

Eylemde konuşan Petrol-İş Sendikası Bandırma Şube Başkanı **İsmail Kayan** patronun baskı ve yıldırma politikalarıyla üyelerinin sendikadan istifa ettirildiğini ve 46 üyelerinin kaldığını bildirdi. Petrol-İş Sendikası olarak bu işin peşini bırakmayacaklarını bildiren Kayan, aynı zamanda da hukuk mücadelelerine devam edeceklerine vurgu yaptı.

İşçi eyleminden dağlardaki savaşa...

Ben bir işçiyim, en azından Özgüç yoldaşı tanıdığımda bir işçiydim. İş gücünü satarak alinteriyle para kazanan kazandığı parayla ailesini geçindirmeye çalışan bir TEKEL işçisiydim. Hayatın her alanında egemenlerin işçi sınıfı ve geniş halk yığınlarına karşı geliştirdiği saldırılardan ben de bir işçi olarak nasibimi aldım. Çalıştığımız iş kolunda **özelleştirme** adı altında yağma ve talan gerçekleştirildi. Bu arada kadrolu çalışan işçiler de örgütsüzlüğün ve tüm haklardan mahrumiyetin adlarından biri olan 4-C kapsamına alınmak istendi.

taşımak zorunda kaldık direnişimizi. Abdi İpekçi Parkı'ndaki polis saldırısı sonrası Türk-İş binası önünde toplanmamıza, çadırların kurulmasında, ihtiyaçlarımızın karşılanmasında **Özgüç yoldaşın** öncülüğü ve emeği büyüktür.

Eylemler, polis saldırıları, direnişler ve gözaltılarla geçen süreçte hem Ankara'dan hem de başka illerden pek çok insan direnişimize destek verdi. Bu destek kimi zaman eylemlerimize katılmak, kimi zaman çadırlarımızı ziyaret etmek kimi zaman da farklı ihtiyaçlarımızın karşılanması idi. Özgüç yoldaş her za-

direnen, işçilerin kaderi ve geleceğiyle kendisinininkini birleştiren ve aynılaştıran Özgüç yoldaş, Tekel direnişi sırasında hayatını kaybeden Samsun Tekel işçisi **Hamdullah Uysal**'ın cenazesinde de en önde idi. Polis, işçi arkadaşlarının anma yapması girişiminin önüne geçmek için Hamdullah Uysal'ın cenazesini kaçırmak amacıyla Adli Tıp önünde yığınak yapmıştı. İşçilerle polisler arasında arbede yaşandı. Bu arbede sırasında polisler Özgüç yoldaşı özellikle gözaltına almak istedi. Oradaki işçiler geleceklerini ortaklaştırdıkları, Ankara'ya geldikleri andan itibaren sürekli direnişlerin içinde, kendilerinden biri olarak gördükleri Özgüç yoldaşın polis tarafından alınmasını engellemek için her şeyi yaptılar ve sonunda bunu başardılar.

Tekel direnişi sürecinde haklarımızı korumak için kamuoyu oluşturmak amacıyla açlık grevi yapmaya başlamıştık. Deneyim sorunumuz ve bilgi eksikliğimizden kaynaklı birçok işçi açlık grevinde sağlık sorunu yaşamış ve fenalaşmıştı. Özgüç yoldaş bu süreçte de aktif olarak işçilerle birlikteydi. Bir yandan işçilerin sağlıklarıyla ilgileniyor, fenalaşanları hastaneye kaldırılması için uğraşarak bir yandan da devrimci tutsakların açlık grevi-ölüm orucu süreçlerinden edindiği bilgileri aktarmaya çalışıyordu.

Tüm bunların yanında Özgüç yoldaş, Sakarya Caddesi'ne sıkışan eylem sürecini açmak, eylemleri meclis önüne taşımak, kamuoyundaki etkisinin canlılığını korumasını sağlamak ve ilginin azalmasını engellemek için işçilerle konuşuyor, sürecin doğru bir önderlik biçimiyle yönetilmesine çaba harcıyordu.

Dersim dağlarında iki yoldaşıyla birlikte çatışarak şehit düşen Özgüç yoldaş, Ankara'daki Tekel direnişinde işçi sınıfının yiğit bir militanı ve sınıfın önderliğinin coşkulu bir adayı olduğunu kanıtlamıştı. Biz TEKEL işçileri, işçi sınıfının bu yiğit militanı ve önderi, cesur halk savaşçısı Özgüç yoldaşı asla unutmayacağız.

Bir grup Tekel işçisi adına İstanbul'dan bir TEKEL işçisi

Sendikalıya saldırı artıyor

H. Merkezi: Manisa'da faaliyet gösteren Standard Profil'de 23 işçi sendikalı oldukları için işten çıkarıldı. Petrol-İş Sendikası'na üye işçiler, fabrika önünde direniş başlattı. Performans düşüklüğü gerekçe gösterilerek işten çıkarılan işçilerin, işten çıkarılmalarının gerçek gerekçesi ise işçilerin sendikalı olmaları.

Geçmiş yıllarda da benzer gerekçelerle işçiler, işten çıkarılmış; fabrika yöneticileri sendikal hakkı engellemekten 6 ay hapis cezasına çarptırılmıştı. Fabrika önünde direniş başlatan işçileri, İzmir'de grevde olan **Kent Ekmek** ve **Aliğa PETKİM** işçileri de yalnız bırakmadı. Dayanışma için otobüslerle Manisa'ya gelen işçiler, yapılan direnişi selamladı. Petrol-İş, yapılan bu hukuksuz uygulamayı yargıya taşıyarak, fabrika yönetimine dava açtı.

Direniş, bedel ödemek nedir biliyorum, haklarını korumaya çalışmak her zaman direnmekten geçer. Direnilmediği, karşı konulmadığı ve bunun için örgütlenilmediğinde ve örgütlü bir direniş gerçekleştirilmediğinde egemenler kazanır, biz işçiler, emekçi yoksul halk olarak kaybederiz. 4-C saldırısı iş kolumuzda başladığında biz de direniş başladık. Kürt, Türk, Laz ve daha başka etnik kökene ve dini inanca sahip işçiler olarak "Öğün, çalış, güven Ey Türk" yazan Ankara'ya taşındık direnişimizi.

Önce AKP Genel Merkezi önüne gittik. Devletin yoğun saldırısı sonucu önce Abdi İpekçi Parkı'na; 3. günün sonunda devletin yoğun saldırısı sonucu mecburen Kızılay Sakarya Caddesi'ndeki Türk-İş binası önüne

man aktif olarak direnişimizin içinde yer aldı. Onu bazen çadırdaki, bazen polis saldırısına karşı direnişin en önünde görüyorduk.

İşçi sınıfının direnişinin bu küçük bölümünde Özgüç yoldaş sürekli olarak bir şeyler yapmaya, bu sürecin kazanımla sonuçlanmasına çalışıyordu. Neşeli, canlı, direngen bir tavırla hareket ediyor, örgütlülüğün önemi, direnmenin, egemenlere karşı mücadelenin gerekliliğini anlatmaya ve pratikte göstermeye çalışıyordu. Ayrıca hem sendikal bürokrasi hem de ihanetçi sarı sendikacılığa karşı bizleri uyarıyor, işçilere sınıf sendikacılığını anlatıyordu. Özgüç yoldaş yaptıklarını ve söylediklerini doğal olarak yapıyor ve söylüyor, normal günlük bir şeymiş gibi davranıyordu.

En ön saflarda işçilerle birlikte

İşçiler kadro için isyanda!

H. Merkezi: 22 Kasım günü birçok ilden Ankara'ya gelen taşeron kamu çalışanları kadroya alınma talebiyle eylem yaptı. Güvenpark'ta toplanan işçiler "**Gelecek yarınlarımız için; taşerona hayır, kadroya evet**" pankartı açarak basın açıklaması yaptı. Açıklamayı işçiler adına Kamu Taşeron İşçileri Platformu sözcüsü **Fatih Öksüz** okudu.

Öksüz, taşeron işçilere kadro vaadinde bulunan partilerin 1 Kasım'dan sonra verdikleri sözleri unutmuş gibi gördüklerini dile getirdi. Öksüz, aylarca taşeron sorununun çözüleceği, bütün çalışanların iş güvencesine kavuşturulacağı sözleriyle insanların beklentilerinin yükseltildiğini, işçinin sırtından tek damla alinteri dökmeden para kazanan firma sahiplerinin yine bildiklerini okuduklarını söyledi.

İşçiler direnişte: “Munzur Su’da amaç, sendikayı devre dışı bırakmak!”

Dersim: Munzur Su İşletmeleri’nde çalışan işçilerin başlatmış olduğu grev 1 ayını geride bırakırken Özgür Gelecek gazetesi olarak işyeri temsilcisi ve aynı zamanda grev sözcüsü **Deniz Erdoğan** ile grev hakkında röportaj gerçekleştirdik.

- Sizi bu greve iten nedenler hakkında bilgi verebilir misiniz?

- 31 Temmuz’da Munzur Su A.Ş. ile Disk Gıda-İş Sendikası arasında başlayan toplu iş görüşmelerinin son toplantısı 26 Ekim 2015 tarihinde gerçekleşti. 26 Ekim günü gerçekleşen görüşmede bize sunulan maaş, ikramiye ve yakıt yardımı önerilerini yılbaşında 250 TL’lik gıda yardımı ve 1 Mayıs’ta 250 TL’lik bayram ikramiyesi verilmesi halinde kabul edeceğimizi söyledik. Ancak yönetim kendi önerileri dışındaki hiçbir talebi kabul etmeyerek görüşmeyi 10 dakika içerisinde bitirdi. Bizler bu taleplerimizin kabul edilmesi için meşru hakkımız olan

“üretimi durdurma” hakkımızı kullandık ve 28 Ekim günü üretimi durdurduk.

- Başlatmış olduğunuz grev süresince yönetim ile görüşmeleriniz oldu mu?

- Grev süresince şirket ortakları ile telefon vb. araçlarla görüşmelerimiz oldu. Bize grevi durdurma çağrısında bulundular. Taleplerimizi Yönetim Kurulu’na kabul ettireceklerini söylediler. Daha sonrasında eski yöneticilerden 2 kişi ile sendikamızın merkez yönetimi bir görüşme yaptı. Bizim taleplerimizi yönetime kabul ettireceklerini ama öncesinde işçilerin iş başı yapması gerektiğini söylediler. Toplantıda şirket ortaklarından biri “Yönetime kabul ettireceğimiz noktada kesin bir söz vermeyiz” dedi. Bizler de toplu iş sözleşmesi taslağının imzalanması koşulu ile iş başı yapabileceğimizi söyledik ve bunu söylememizin ardından 7 arkadaşımızın “kanunsuz grev” nedeni ile iş haklarının feshedildiği yönünde telefonlarımıza mesaj

Kaza, kader, fıtrat değil; işçi katliamı!

H. Merkezi: 2015 yılının ilk 10 ayında 1461 işçinin iş cinayetlerinde katledildiği Türkiye’de işsizlik, sömürü ve açlıkla beraber katliamlar da devam ediyor.

22 Kasım’da Kocaeli’nin Kartepe ilçesinde inşaatın yanında açılan çukura giren **Sinan Şimşek**, çukurun etrafında bulunan toprağın çökmesi sonucu göçük altında kalarak yaşamını yitirdi.

25 Kasım’da Bursa’da kanalizasyon çalışması sırasında meydana gelen göçükte yaralanan 3 işçiden 2’si

hayatını kaybetti. Büyükşehir’de kanalizasyon çalışması sırasında meydana gelen göçükte **Mesut Korkmaz** ve **Ali Atış** yaşamını yitirdi. Aynı gün, Zonguldak-Kilimli’de Gelik Beldesi’nde özel bir şirkete ait maden ocağında meydana gelen göçükte **Yusuf Köroğlu** hayatını kaybetti.

26 Kasım’da İstanbul’un Üsküdar ilçesinde devam eden metro şantiyesinde beton mikseri şoförlüğü yapan **Salih Munis**, yaklaşık 8 metre yükseklikten beton zemine düşerek yaşamını yitirdi.

geldi. Bu fesih kararı noter kanalı ile işçilere tebliğ edildi.

- 7 kişinin iş hakları fesh edildikten sonra diğer işçilerin tepkisi ne oldu? Yönetimin işçilere herhangi bir teklifi oldu mu?

- Bütün arkadaşlarla o sabah iş yerinde toplanarak bu işten çıkarmaların mücadelemizi kırmak, bizleri pasifize etmek amacı ile yapıldığını konuştuk. Birliğimizi koruyarak mücadeleyi kazanana kadar devam etme kararı verdik. Şirket yönetimi işten atılanların işe kesinlikle alınmayacağını, geri kalanlar ile diğer konularda anlaşabileceklerini, bunu bireysel sözleşmelerle yazılı hale getireceklerini söylediler. Sendikayı muhatap almayacaklarını söylediler. Bu öneri karşısında işçiler tutumlarını değiştirmeyerek mücadeleye devam edeceklerini bildirdiler.

- Son süreçte neler yaşandı peki?

- Bu grev süresince gerek kamuoyunu yanıltma, gerek grevi kırma ve işçileri bezdirmek adına ne gerekiyorsa yöne-

tim onu yaptı. Tuvaletler kullanıma kapatıldı, işçiler işten atıldı, sendikayı asla tanımayacaklarını söylediler, fabrikayı kapatmakla tehdit ettiler... Bütün bunlara rağmen işçiler bir an olsun mücadeleyi bırakmadılar. Tam tersine mücadelemiz büyüdü. Son süreçte ise 7 işçiyi tekrar işe alacaklarını, yakıt olarak da yarım ton kömür ya da 2.5 ster odun vereceklerini söylediler. Ama bunları sendika ile değil, işçilerle sözleşme yaparak sağlayacaklarını; sendikayı tanımadıklarını belirttiler. Bizler de bu son önerileri kabul edebileceğimizi ama sendika ile toplu iş sözleşmesi yaparak anlaşabileceğimizi söyledik. Yönetim kurulu son gelen aşamada geçmişte kabul etmediği talepleri şimdi kabul ederek asıl amacını ortaya koymuştur. O da, sendikayı devre dışı bırakmaktır. 25 Kasım 2015 tarihinde bütün maddelerde karşılıklı anlaşmaya varılmışken sadece sendikamızın tanınması noktasında anlaşmaya varılamaması da bunun örneğidir.

Renault işçisi Türk Metal’e karşı eylemde

H. Merkezi: Mayıs ayında metal işçilerinin ayağa kalktığı görkemli direnişin başladığı yer olan Renault fabrikasında, yetkisini ve üyelerini kaybetmesine rağmen provokasyon yaratmaya çalışan Türk Metal’e karşı işçiler 25 Kasım günü yine eylemdeydi.

İşçiler, istifa ettikleri ve fabrikadan kovdukları yandaş sendika Türk Metal’in yönetici ve temsilcilerinin departmanlarda ve yemekhanede gezmesi üzerine protesto eylemleri gerçekleştirildi. Sloganlar atan işçiler, yuhalamalar ve ıslıklarla protesto eylemi yaptı. 08.00-16.00 vardiyasında başlayan eylemler, 16.00-

24.00 ve 24.00-08.00 vardiyalarında da devam etti. Her iki vardiyada da işçiler toplu çıkış yaptılar.

Yurtiçi Kargo’da direniş!

H. Merkezi: Yurtiçi Kargo’nun Kocaeli-Kartepe Şubesi’nde, çalışan işçilerin hepsinin Nakliyat-İş Sendikası’na üye olduklarını öğrenen patron, şubeyi kapattı.

Bir gecede kapatılan şube önünde işçiler eylem yaptı. İşçiler yaptıkları açıklamada, ücretlerinin verilmediğini dile getirdi. Nakliyat-İş Daire Başkanı **Erdan Kopan** ise “İşbaşı yaptırılmayan işçilere, işlerinin bir an önce geri verilmesini istiyoruz” dedi.

Enpay’da zafer işçinin oldu!

H. Merkezi: Enpay Fabrikası’nda Türk Metal Sendikası’ndan ayrılıp, Birleşik Metal-İş Sendikası’na geçtikleri için işten atılan 236 işçiden, 55’i açtıkları davayı kazandı. Kocaeli 3.İş Mahkemesi’nde görülen davada, işten çıkarılan işçilerin sendikal gerekçelerle işten çıkarıldıkları için uygulamanın hukuksuz olduğu, bu uygulamanın iptaliyle

işçilerin işlerine iade edilmesi gerektiği kararı çıktı.

Mahkeme kararıyla beraber fabrika yönetimi işçileri işe geri almaması halinde, 8 maaş tazminat vermek zorunda kalacak. İşçiler işe geri alınsa dahi, dört maaş tazminat alma hakkı kazandı. İşçiler ayrıca, sendika değişiminden işten çıkarıldıkları için sendikal tazminat da alabilecek.

“Nusaybin deng bide!”

* HDK'nin çağrısıyla 26 Kasım günü İstanbul'un üç ayrı bölgesinde eylemler gerçekleştirildi

Taksim: Galatasaray Lisesi önünde HDK'nin çağrısıyla onlarca kişi bir araya gelerek TC'nin katliamlarını kınadı. **Partizan ve Yeni Demokrat Kadın**'ın da destek verdiği eylemde “**Katil devlet hesap verecek**”, “**Kürdistan halkı yalnız değildir**” sloganlar atıldı.

Kadıköy: HDP, HDK bileşenlerinin yanı sıra **Partizan, Yeni Demokrat Gençlik ve Yeni Demokrat Kadın** gibi devrimci, demokrat kurumlar Boğa Heykeli önünde bir araya geldi. Dayanışma sloganlarının atıldığı eylemde, Derik'te başlatılan sokağa çıkma yasağına dikkat çekilerek, katliamlara karşı ses çıkarmak için halka sokağa çıkma çağrısı yapıldı.

Kanarya: İstanbul Kanarya Mahallesi'nde de, HDK'nin çağrısıyla bir araya gelen onlarca kişi TC devletinin T. Kürdistanı'nda gerçekleştirdiği katliamları kınamak için sokağa çıktı. **Partizan ve ESP** gibi kurumların katılım sağladığı eylemde, Kanarya HDP Temsilciliği önünden İstasyon Caddesi'ne bir yürüyüş yapıldı. İstasyon Caddesi'ne gelindiğinde kitle burada tüm devrim ve demokrasi şehitleri şahsında saygı duruşunda bulundu. Kitle adına yapılan basın açıklamasının ardından eylem slogan ve zılgıtlar eşliğinde sonlandırıldı.

* **Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan okurları TC faşizminin T. Kürdistanı'ndaki faşist ablukasını kınayarak, Ese Yaylası ve Şahverdi şehitlerini andı.**

Beylikdüzü: 13 gündür sokağa çıkma yasağının olduğu ve halkın TC polisi tarafından katledildiği Nusaybin'e ses olmak için Partizan okurları tarafından mahalleye pankart asıldı.

Esenyurt: Örnek Mahallesi'nde yazılama çalışması gerçekleştiren YDG ve Partizan okurları Fikri Sönmez Caddesi, Pazar Yolu, Cemevi bölgesi ve Sivas Kongre Caddesi bölgelerinde çeşitli yazılama yapıldı.

Sarıgazi: Liseli YDG, TC devletinin T. Kürdistanı'nda gerçekleştirdiği katlim ve saldırıları teşhir etmek için Demokrasi Caddesi üzerinde ozalit çalışması gerçekleştirdi.

Rojava'dan halk savaşçıları Hol'ü anlattı

Serekaniye: Heskê'nin güneyinde aynı zamanda Irak'a 5 km uzaklıkta bulunan Hol kasabasına yönelik Demokratik Suriye Güçleri'nin gerçekleştirdiği hamlede yerini alan Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML)'ye bağlı Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) savaşçılarından **Sefkan İçli** ve **Sefagül Aslan**'dan hamle üzerine değerlendirilmelerini aldık.

DAİŞ için stratejik bir hat olan Hol

ifade etti.

“Her hamle süreci kadının komutanlaşmasının önünü açıyor”

EÖT tim komutanlarından Sefagül, Hol kasabasına ilk giren saldırı kollarının içinde yer aldıklarını belirterek “*Hamle sürecinde kadınlar olarak hep ön cephe-lerde olmak için çaba gösterdik, her hamle süreci biz kadınların daha fazla gelişmesinin ve komutanlaşmasının önünü açıyor*” şeklinde konuştu.

kasabasına yönelik yaklaşık 20 gün süren hamlede Demokratik Suriye Güçleri ile birlikte Enternasyonalist Özgürlük Taburu (EÖT) olarak yer aldıklarını belirten Sefagül Aslan yaklaşık 5 bin kişilik bir savaş kuvvetinin hamleye katıldığını belirterek, “*Bu kadar çok sayıda kuvvetin hamle sırasında konumlandırılması zor bir işti. Her hareketli tabur saldırı kollarında yer almayı çok istiyordu. Ama az sayıda tabur köylere yapılan operasyonlarda yer aldı. Askeri kuvvet daha çok özgürleştirilen alanlarda konumlanarak bu alanların güvenliğini aldı. Biz de Enternasyonalist Özgürlük Taburu olarak çoğunlukla savunmada yer aldık*” dedi.

“Şengal bize moral, düşmana moralsizlik kaynağı oldu”

Hol kasabasının çeteler için önemine değinen Aslan “*Kezvan Dağı, Heskê, Til Temir gibi Cizire kantonuna yönelik saldırılar daha çok bu bölgeden geliyor. Hol kasabasını özgürleştirmemiz giderek güçsüzlenen çetelere ağır darbe vurdu*” dedi.

Özgürleştirme hamlesi boyunca çetelerin çok az köyde direndiklerini, çoğunlukla kaçtıklarını ve daha çok bombalı araçlarla saldırılar gerçekleştirdiğini aktaran Sefagül, hamle sırasında Şengal'in özgürleştirilmesi haberinin kendilerine önemli bir moral kaynağı olurken, çetelerin moralini ise yerle bir ettiğini

“Şahverdi şehitlerinin bilinciyle hamlede yer aldık”

Dersim'de Şahverdi'de ölümsüzleşen 3 TİKKO gerillasının haberini cepheye hamle hazırlığında aldıklarını söyleyen TİKKO savaşçısı Sefagül, “*Özgüç, Hakan ve Cengiz yoldaşlarla çeşitli mücadele alanlarında birlikte kalmanın gururu ve bilinciyle hamledeki yerimizi aldık. Biz bu hamleyi aynı zamanda çeteleri besleyen TC faşizminin cehenne- me dönüştürmeye çalıştığı T. Kürdistanı'nda katlettiği Kürt halkının, Suruç, Ankara ve Paris katliamlarının hesabını sormak ve tekrarlanmasını engellemek için DAİŞ çetelerini bu topraklardan temizleme hamlesinde yer aldık, yer almaya devam edeceğiz*” dedi.

“Düşmanın bombalı saldırılarında kayıp verilmedi”

Hol hamlesine katılan TİKKO savaşçısı ve Enternasyonalist Özgürlük Taburu tim komutanlarından Sefkan İçli, Hol kasabasına giren kollar içinde yer aldığını, önce Hol'den Musul'a giden yolu kapattıklarını ve kasabayı çembere aldıklarını ifade etti. Çok sayıda petrol kuyusu bulunan kasabaya gün aydınlandıktan sonra girdiklerini

ve ev operasyonları sırasında çeteler tarafından 2 bombalı araç patlatıldığını bu patlamalarda herhangi bir kayıp verilmediğini belirtti.

Hol'ü çembere aldıklarında çetelerin ele geçmesini istemediklerini çok sayıda belgeyi yakmak için bir evde toplayıp evi havaya uçurduklarını söyleyen İçli, patlamadan kalan belgelerin YPG istihbaratından gelenlere verildiğini ifade etti.

“Savaşta önemli olan amaç, kararlılık ve iradedir”

TİKKO savaşçısı İçli, “*Son geceye kadar düşmanın hazırlığı vardı. Sadece bir sokakta patlayıcı yüklü 12 araç hazırlanmıştı. Bu hazırlıkları olmasına rağmen düşman kaçtı. Eğer kaçmasaydı yapılacak operasyonun önüne geçemeyecektik. Direnemeyecektik. İlk başlarda uçakların rolü çok fazla yoktu. Sonrasında belli bir rolü oldu. Yapılacak operasyonu kolaylaştırdılar. Uçakların desteği olmasaydı, yani hava üstünlüğü olmasaydı bile temizleme operasyonu başarıyla sonuçlanacaktı*” dedi.

İçli sözlerini “*Savaşta önemli olan inançtır. Kararlılıktır. Devrimci iradedir. İnsanlığa karşı suç işleyen bütün zihniyetlerden ve yapılanmalardan insanlık savunucusu olan devrimci hareketler mutlaka hesap soracaktır. Bu gelenek devam edecektir. Dünyanın neresinde olursa olsun, insanlığa karşı suç işleyen faşist odaklara karşı halkı ve insanlığı savunan ve koruyan devrimci hareketler savaşacaktır*” şeklinde sonlandırdı.

“Hamle sürecinde kadınlar olarak hep ön cephelerde olmak için çaba gösterdik, her hamle süreci biz kadınların daha fazla gelişmesinin ve komutanlaşmasının önünü açıyor”

YDG'lilere halay gözaltısı

Bursa: Bursa'da 25 Kasım günü sabah saatlerinde 2'si Yeni Demokrat Gençlik dergisi okuru üç kişi, ev ve

okullarından siyasi şube polisleri tarafından gözaltına alındı. Gözaltına alınma gerekçeleri ise 1 Mayıs, 1 Eylül Dünya Barış Günü vb. eylemlerde halay çekmenin “örgüt propagandası”

sayılması oldu!

Çocuk şubeye götürülen YDG'liler, buradan savcılığa sevk edildiler. İfadeleri alınan YDG'liler serbest bırakıldı.

“Katledilen Meral’in katilinin peşindeyiz!”

Dersim: Geçtiğimiz yıl Dersim’de “eşi” tarafından katledilen **Meral Timtik**’in davasının 3. duruşması 25 Kasım’daydı. **“Kadına Yönelik Şiddete**

Karşı Uluslararası Mücadele Günü” olan 25 Kasım gününe denk gelen Meral Timtik’in katilinin yargılandığı duruşma, 11 Aralık’a ertelendi. Mahkemeye

Meral’in ailesi ve arkadaşlarının yanı sıra Dersim Kadın Platformu bileşenleri kadınlar da kadın dayanışmasını örnek için salonu doldurdu. Mahkemeye YDK aktivistleri de katılarak kadın cinayeti davasının takipçisi oldu.

Göğün yarısı

“Bilal’e anlatır gibi”: Tacizde kadın beyanı esastır-2

Kaldığımız yerden devam edelim: “Tacizde kadın beyanı esastır” ilkesi kadınların son zamanlarda kafasından ürettiği bir ilke, kural değil. Bin yılların deneyiminden toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin bize dönük ayrımcılığa nasıl kaynaklık ettiğini, bedenimizi tahakküm altına alarak erkek/devlet iktidarını nasıl pekiştirdiğini gayet iyi biliyor ve her gün yaşadığımız pratiklerden bu “bilgilerimizi” pekiştirip duruyoruz! Doğal olarak çok gerçeklerden ve pratikten beslenen bilgi ve yol-yöntem bizde!

Kadının beyanının esas alınması ezilenin, tahakküm, şiddet/taciz altında olanın kendi ezilmişliğini dile getirmesi, buna karşı çıkabilmesi, yani kendisini kendi ezilme deneyiminin öznesi kılabilmesinin olanağını sağlamak içindir. Bir kadın tacize uğradığını “beyan” ediyorsa; biz bu “beyanı” soruşturmanın başlatılmasına bir “iddia” olarak değil; aksine cinsel taciz ve cinsel şiddet suçlarında suçun tanımlanmasına esas olarak almamız. Bunun doğal sonucu olarak da şu anlayışa sahip olmalı ve bu bakış açısıyla hareket etmeliyiz: Kadın yaşadıklarını ispat etmek zorunda değildir, tersi ispat yükümlülüğü erkeğe aittir!

Bir kadın cesaret edip de uğradığı tacizi ifade ettiği andan itibaren en sık rastlandığı tavır “Ya kadın yalan söylüyorsa ve erkeğe iftira ediyorsa?”dır. Bunun sonucu olarak bir dedektif edasıyla, kadının canını defalarca yakarak yaşanan tacizi didik didik eder. Bir de taciz meselesi söz konusu olduğunda en sık karşılaşılan “yorumların” başında “tacizi hastalık, tacizciyi hastalık”, “tacizi, kadından hoşlanmanın bir göstergesi” olarak görülenler geliyor.

Bu ilkeyi kabul etmek cinsel şiddete karşı mücadele etmek için tek başına yeterli değildir. Çeşitli yöntemlerin başında “teşhir” gelir. Evet, teşhir, “hassas” bir konudur ve aynı zamanda en etkili yöntemdir de. Ama bunun tek nedeni “eğer taciz ‘gerçek’ değilse geri dönülmez hasarlar yaratması” değildir. Bunun nedeni karışadakinin konumunu, prestijini ve en önemlisi (ve hep sine kaynaklık eden) erkekliğini yerle bir edecek en ciddi yöntem olmasıdır. Erkeklerin “teşhir” edilmekten korkmalarının en önemli nedeni budur! Çünkü “teşhir” olduktan sonra kişinin ne prestiji onu kurtarabilir ne konumu ne parası ne erk-eğliği!

Ancak “teşhir” konusuna “korkunç” bir yöntem olarak yaklaşanlar sadece tacizciler değildir! Neredeyse erkeklerin tamamı da bu yöntemin “korkunçluğuna” vurgu yaparak teşhir eylemlerinin değerini düşürmeye çalışırlar. Çünkü orada kendisini “tacizciyle eşleştirerek” bir empati yaparlar. Tıpkı kadın katillerine “ben olsam, aynısını yapardım” diyerek ceza indirimi yapan erk-ek yargının erk-ek yargıları gibi... Tıpkı öldürülen ve cinsel şiddete uğrayan kadınların hak ettiklerine dair imalarla katil ve tecavüzcüleri alkışlayan erk-ek toplum gibi... Ve bu empati sonucu “teşhir”i ve “teşhir”e cesaret eden kadınları taşta tutar. Canlarını yakmak için elinden geleni yapar.

Sedat Yurtdaş’ı hatırlayınız... Sine-Sen’i... Fethiye davasını... Teşhir edenler kadınlar ama onları korumaya çalışanlara bakınız... Aynı şey Akdeniz Üniversitesi’nde yaşananlar için de geçerli. Tacizciyi korumaya çalışanlara bakınız: Genç bir kadın öğrenciyi şiddet uygulamaktan çekinmeyen “koskoca”, “bilgili” bir öğretim görevlisi... Okulda her fırsatta devrimci, demokrat öğrencilere saldıran ve geçtiğimiz yıllarda elinde Zülfikar kılıçla öğrencilere saldıran bir holiğani okula sokan ÖGB! Bazen böylesi karşılaştırmalar yapmak bile tarihsel haksızlıkta nerede olmak gerektiğini gösterir.

Son söz olarak; elbette “teşhir” yapmak öyle basit bir durum değildir. Her teşhir, aynı zamanda o kadının uzun sürecek bir savaşa hazırlanması ve birilerinin sürekli onun canını yakmasına hazırlıklı olması demektir. Böylesi bir toplumsal gerçeklikte erk-eğliği teşhir kolay değildir ama teşhir cesaretinde bulunan kadınları mahkum etmek ise çok kolay ve en devrimcisinden en demokratına kadar ataerkiyle uzlaşmanın o çamuruna saplanmak anlamına gelir ki; biz bu durumu reddediyoruz. Ataerki ile uzlaşmıyor, Akdeniz Üniversitesi’nde tacize uğrayan genç kadının ve eylem yapan genç kadınların yanındayız diyoruz! (Son)

“Yaşamın olduğu her yerde savaşmak istiyorum”

Cizîr: Devletin tankıyla topyyla topyekun saldırdığı T. Kürdistanı’nda kadınlar erkek-devlet şiddetine karşı direniyor. TC’nin Kürt ulusunun kimliğine yönelik saldırıları ve göç ettirme politikalarına karşı kadınların mücadelesi, evlerine ve topraklarına sahip çıkmaları ile bütünleşiyor. Kadınlar bir taraftan virane olmuş evlerini terk etmezlerken bir taraftan ise bölgede yaşanan kadın düşmanlıklarıyla nasıl mücadele edeceklerine dair tartışmalar yürütüyorlar.

Cizîr’de kurulan, mahalle meclislerinin öznesi olan kadınlar, kendi sözlerini söyleyebilecekleri ve kararlarını alabilecekleri mekanizmalar oluşturma çabası içerisindedir. Bu mekanizmalardan bir tanesi ise “Yaşamın olduğu yerde savaşmak istiyorum” şiarı ile yola koyulan **Yurtsever Devrimci Genç Kadın Birliği (YDG-K)**...

Kadın mücadelesinin bölgedeki en önemli örgütlenmelerinden YDG-K, kadına karşı her türlü şiddete, ayrımcılığa, yok saymaya karşı aktif mücadele veriyor. Bizler de Özgür Gelecek gazetesi olarak Cizîr’den bir YDG-K’lı ile röportaj gerçekleştirdik.

- Geçtiğimiz günlerde bir düğün basarak genç bir kadını son anda çocuk gelin olmaktan kurtardınız. Bize bu eyleminizin ayrıntılarından bahsedebilir misiniz? Bu tarz girişimleriniz devam edecek mi? İleriye dönük planlarınız nelerdir?

- Erkek egemen sistem biz kadınları yok saymakta ve biz kadınların gücü üzerinden yükselmektedir. Bizler bu anlayışa karşı mücadele veren ve kendi öz savunma mekanizmalarımızı oluşturan kadınlarız. Kadınlar olarak mücadeleyi yükselttikçe başka kadınlara da umut olduğumuzun farkında olmalıyız öncelikle.

Küçük yaşta zorla evlendirilmek istenen genç kadın arkadaşımız, bize gelerek ailesinden şiddet gördüğünü (yüzü-gözü mosmordu) ve istemediği halde zorla evlendirileceğini söyledi

“Erkek egemen sistem biz kadınları yok saymakta ve biz kadınların gücü üzerinden yükselmektedir. Bizler bu anlayışa karşı mücadele veren ve kendi öz savunma mekanizmalarımızı oluşturan kadınlarız.”

ve bizden yardım istedi. Bize “bu akşam beni götürcekler, yardım edin” dedi. Bizim yanımıza geldiğinde kuaföre bile götürmüşlerdi. Bizler de durum değerlendirmesinden sonra akşam düğüne gidip arkadaşımızı oradan aldık ve her iki tarafın da ailesini yanımıza çağırıp onlara ne pahasına olursa olsun bu düğünün olmayacağını söyledik. Aksi bir durumun gelişmesi durumunda ise bizlerin bu yaklaşımlara karşı sert müdahalelerinin olacağını söyledik.

Elbette ki gördüğümüz ve temas ettiğimiz kadın düşmanlarına karşı mücadele etmeye devam edeceğiz. Ancak bunu daha çok kurmuş olduğumuz mahalle meclisleri üzerinden gerçekleştirme gibi bir planımız var. Bölgede zorla evlendirmeler çok oluyor; onun için mücadelemiz buradan doğru da başka kanallar aracılığıyla da devam edecektir.

- Peki, çocuk gelin olmaktan kurtulan kadın arkadaşına şiddet uygulayan aile bireylerine herhangi bir yaptırımda buldunuz mu?

- Şiddet uygulayan abi bize özeleştirme verdi ve kız kardeşinden de özür diledi. Bizler de kendisi ile konuştuk ve ona kitap okuma “cezası” verdik. Şu anda düzenli bir şekilde kitap okuyor. Okuma kültürü buralarda pek yoktur. Hatta hiç yoktur. Onun için bu yaptırım buradaki insanlara bir

ceza gibi gelir.

- Kadın arkadaşın şu an sağlığı nasıl? Hala görüşüyor musunuz?

- Evet, görüşüyoruz. Şu anda çok iyi. Aile uyarılarımızı dikkate aldı ve bir sıkıntı çıkarmadı. İkna yolu ile bunu başardık. “Nişanlısı” ve “nişanlısı”nın ailesiyle de konuştuk. Bu durumun kabul edilemez olduğunu ve kadın kimliğine yönelik bir saldırı olduğunu anlattık uzun uzun. Yaptığımız tartışmalardan sonra onlar da ikna oldular ve vazgeçtiler.

***

Sohbetlerimiz sırasında kadın arkadaşın son kurduğu cümleler manidar: “Bizler kadının kurtuluşunun yine kadınların kendi ellerinde olduğuna inanıyor ve bunun mücadelesini veriyoruz. Sorunlardan etkilenenler bizler ise bu sorunları da çözecek olanlar yine bizler olacağız...”

Bir kadının, yine kendi özlük hakları için bir araya gelen kadınlar tarafından kurtarılması kadın mücadelesi açısından oldukça önemli bir nitelik taşıyor. Buradan bir kez daha örgütlü mücadelenin önemini (özellikle kadınlar için) ve yaşamı yaratanların gücünü görmekteyiz. Rosa Luxemburg’un da dediği gibi; “Özgür insan, başka türlü karar verme imkânı olan insandır.” Başka bir dünya verilecek başka kararlarla mümkün. Ve tüm kadınlar “başka kararlar” verebilmeli...

Düşen sadece bir uçak değil!

hemen ardından Rus savaş uçağının vurulması aslında Türkiye'nin diplomatik anlamda elde edemediği çıkarlarını askeri provokasyonla elde etmeye yöneldiğini gösteriyor. Aniden patlak veren Türkmen dağları yaygarası "Kabataş yalancısının" devamcısı niteliğindedir. Bölgenin esas olarak el-Nusra'nın elinde olması ve TC'nin de buradaki örgütlenmelere "kardeşlerimiz" diye yaklaşması TC ve bölgedeki tekkirici çeteler arasındaki ilişkiyi göstermektedir.

Rusya-TC savaşı mı?

Kuşkusuz hiç birşey imkansız değildir. Ancak bu im-

kan paralelinde gelinev ve çelişkilerin düzeyi bunu belirlemektedir. TC'nin Rus uçağını vurması TC ve Rusya arasında savaş oluşturacak bir etmen değildir. Konjonktürel duruma müsaade etmemekle birlikte Rusya'nın güncel dış politikasında böylesi bir plan bulunmamaktadır. Zira böylesi bir savaşın adının TC-Rusya savaşı değil, ABD-Rusya savaşı olacağı açıktır. Bugün açısından maşaların, kuklaların savaşması, bu iki rakip emperyal güç açısından yeğlenen bir durumdur. Yine de uçağın vurulması Rusya açısından TC'ye yaklaşımı etkilemekle beraber askeri açıdan füze ve kalkan sistemlerini TC'ye döndermesi muhtemeldir.

Şunu da belirtmekte fayda var: TC gelişmelerin sonunda NATO'dan gerekli desteği de göremedi. Fransa ve Almanya'nın yapmış olduğu açıklamalar bunu gayet açık biçimde göstermektedir. DAİŞ karşıtı koalisyonun sözcüsü ABD'li Albay Steve Warren'ın "*Bu olay Rusya ve Türkiye hükümetleri arasındadır. (ABD koalisyonunu) ilgilendiren bir konu değildir*" açıklaması bunu gösteriyor. Emperyalistler TC ve Rusya arasındaki bu gelişmeye sessiz kalma çabasını açıkça ortaya koyuyorlar. TC ise buradan bulamadığı destekle sıklıkla "Rusya uçağını düşürmediğini bilmeyen yaptık bunu" şeklinde açıklamada bulunuyor. Tüm bu gelişmeler, aslında Suriye üzerinde belli çıkarların henüz tam olarak netleşmediğini gösteriyor. Türkiye Rusya'nın uçağını düşürmesi ile birlikte Suriye'deki son kozlarını oynadığını gösterdi. Bu durum ise Rusya'nın daha sert bir şekilde ilerleyişini sağlayacaktır. Sonuç olarak düşen sadece bir uçak değil. Aynı zamanda TC'nin hayallerinin de suya düştüğünü izliyoruz.

Rusya'nın özellikle DAİŞ ve el-Nusra'ya dönük hava saldırısı, Esad'ın genişleyen askeri üstünlüğü el-Nusra merkezli Fetih Ordusu'nun alan kaybetmesine eşlik etmektedir. Bu ise açık biçimde TC'nin kaybetmesine anlama gelen bir sürecin işaretidir.

Suriye savaşının sadece Suriye ile sınırlı kalmadığı başından itibaren belkiyken kimi gelişmeler sürecin nasıl sonlanacağına ilişkin soruları artırmaktadır. Suriye'nin kaderinin belirlenmesinde askeri ve diplomatik alanda tepişen emperyalistlerin Suriye mutabakatının da pamuk ipliğine bağlı olduğunu söyleyebiliriz. G20 ile birlikte belli oranda netleşmiş olan Suriye sorunu TC'nin Rusya'ya ait uçağı vurmasıyla birlikte yeni bir boyut kazandı. Rusya'nın bu savaşa katılımı ve de bölgedeki dengeleri çok kısa sürede değiştiren hamleleri ile yaklaşık 5 yıldır süren Suriye politikasında ciddi stratejik değişimler yaşandı. Her şeyden önce Rusya'nın hava saldırıları bu zamana kadar büyük oranda kendi imtiyazlarını üretme hedefli olsa da askeri anlamda Suriye ordusunun toparlanmasını ve Lübnan/Hizbullah militanlarının askeri gücünü pekiştirdi. Tüm bu gelişmeler, başından beri sürece dahil olan ve stratejik yenilgisi derinleşen

Türkiye'nin Ortadoğu'daki çırpınına sahne oldu.

Rusya'nın özellikle DAİŞ ve el-Nusra'ya dönük hava saldırısı, Esad'ın genişleyen askeri üstünlüğü el-Nusra merkezli Fetih Ordusu'nun alan kaybetmesine eşlik etmektedir. Bu ise açık biçimde TC'nin kaybetmesine anlama gelen bir sürecin işaretidir. G20 zirvesinde netleşen kimi konuların belli ülkeleri rahatsız ettiği bir gerçektir. Bu ülkelerin başında ise TC geliyor. Putin'in G20 zirvesinde "*Bu toplantıda IŞİD'i aktif olarak destekleyen ülkeler var*" diyerek işaret ettiği TC'nin, özellikle Azez bölgesinin Rusya tarafından vurulmasının ardından ciddi ekonomik kayıplara uğradığı bilinmektedir. MİT TIR'larının bulunduğu ve ayrıca DAİŞ'in petrol ihracat merkezi olan Azez bölgesinin vurulması tek başına DAİŞ'in finans kaynağının vurulması değil, aynı zamanda TC'nin çıkarlarının vurulmasıdır.

Tüm bu gelişmeler kapsamında TC'nin Rusya'ya ait savaş uçağını vurması, safını tuttuğu ABD'nin başını çektiği emperyalistlerden aldığı "gü"le kendi çıkarlarını koruma güdüsünün bir ürünü olmakla beraber aynı zamanda uluslararası "angajman" kuralları çerçevesinde kamuoyunu Rusya'ya tavır almaya sürüklenme çabasıdır. Mesele'nin özünü TC'nin Rusya'ya doğrudan savaşa çağırması değil, uluslararası alanda Suriye üzerine varılan mutabakatın bozulması da yatmaktadır. Bundandır ki TC savaş uçağını vurduktan sonra özellikle Almanya ve ABD'yi devreye sokmaya çalışmaktadır.

Bayırbucak Türkmenleri savaşın yeni konsepti...

Savaş uçağının vurulmasının hemen

öncesinden itibaren özellikle TC iç siyasetinde, Türkmenlerin korunmasına dönük bir konu tartışılır oldu. Özellikle Bayırbucak dağlarında uzun süredir süren savaş ve yakın zamanda buranın Suriye ordusu tarafından ele geçirilmesi TC'nin yeni kayıplarından birisi oldu. Bucak dağları olarak adı geçen ancak son zamanlarda Türkmen dağları olarak propaganda edilen bölgeyi Türkiye topraklarına katma ya da Türkiye-Lazkiye arasındaki bu bölgeyi bir işgal koridoru haline getirme planlarının açığa çıktığı görünen bir gerçektir.

"Türkmen dağı" uydurmasının ise tamamen AKP'nin Suriye stratejileriyle alakalı ve esasta 2012 yılından bu yana el-Nusra'nın kontrolünde olduğu biliniyor. Stratejik önemi çok fazla olan bu mevki üzerinden, el-Nusra'nın "Sahil" operasyonu yönetilmiş; Lazkiye kırsalındaki Alevi köylerinde birçok katliam yapılmıştır. 2013'te Lazkiye katliamı, 2014'te Ermeni kasabası olan Keseb'e saldırı, Nusra Cephesi komutasındaki cihatçı koalisyon tarafından gerçekleştirilmiştir. Bugün ise birden bu bölge "Türkmen direnişi"ne sahne olmaktadır!

TC'nin bu politikası iç ve dış politika bir dizi hedefe kilitlenmektedir. İç politikada şovenizm üzerinden kan kazanmak; dış politikada ise mağduru oynamak... Öyle ki Bayırbucak dağlarına dönük Rusya'nın gerçekleştirdiği hava saldırısından hemen sonra Davutoğlu "*Türkmenlere sivillere saldırılmamalıdır. Biz kardeşlerimizin korunması için gerekli tedbirleri diplomatik anlamda alırlar... Ayrıca dediğim gibi Bayırbucak Bölgesi'ndeki kardeşlerimizin kendi öz vatanında korunması için her türlü tedbiri bu alanda aldık, alma talimatını da verdik*"(22.11.2015) dedi. Açıklamanın

Müslüman Kardeşler'den evrimleşen DAİŞ'in TC ile resmileşmesi

Aslında alenen ortaya çıkan DAİŞ-TC ortaklığı belli konu ve kapsamlarla tartışılmaktadır. Bu tartışmaların büyük bir bölümünde bu ortaklığın defalarca kez açık edildiği biliniyor. Suriye ile başlayan bu ortaklık, büyük oranda Suriye politikası üzerinden yükselen sosyo-politik zeminden okunuyor. Suriye'de süregelen savaş ve politik hamleler Suriyeli topluluklar ve iç dinamikler arası bir savaş değil aksine bölge üzerinden yürütülen sosyal, siyasal, ekonomik bir şekillenişin savaşır ve bu savaşta ittifaklar zinciri kazanılmazdır.

Bu ittifaklar zincirinin ucundaki emperyalistlerin ekonomik ve siyasal planları üstü kapalı bir şekilde bölge devletlerine havale edilmiş durumdadır. Bu tablo yıllardır bu şekilde kendini resmetmekte, tam her şey açığa çıktı denildiğinde ise emperyalistlerin sırta kadem bastığı görülmektedir.

Suriye üzerinden yükselen gerici ancak sosyolojik ve praksis incelemeleriyle halk kitlelerinin çelişkilerini de bağrında taşıyan atmosferin emperyalistler tarafından nasıl da saptırıldığı açıkça ortadadır. Ortadoğu halklarının bağrına saplanan ve Osmanlı ruhu ile hareket halindeki Müslüman kardeşlerin bugün toplumsal çelişkileri ortaçağ karanlığına hapsedemedeki marifeti güncelde kendini göstermektedir. Arap Baharı'nın kışa dönmesi evresinde Müslüman Kardeşler hareketi toplumsal çelişkilerin nasıl gericiğin eline teslim edildiğinin tutanağıdır.

Kurulduğu 1928 yılından bu yana Osmanlı halifeliğini cihat yoluyla diriltmek isteyen Müslüman Kardeşler ideolojisinin bugün AKP ile bu kadar bütünleşmiş olması aslında AKP'nin ideolojik formasyonunun sadece Türkiye sınırları ile kalmadığının göstergesi olup aynı zamanda Suriye'deki atak durumun neden bu kadar yoğun olduğunu da ortaya koyuyor. Bugün Ortadoğu'da halk kitlelerinin emperyalizme olan öfkelerini minimize eden ve halk kitlelerini saflarında toparlayarak toplumsal devrimci öfkeyi ortaçağ karanlığına hapseden Müslüman Kardeşler devrimci çabaları ilahi kudret etrafında toparlıyor.

CIA Müslüman Kardeşleri onları hem Sovyetler Birliğini istikrarsızlaştırma, hem de Arap ulusal hareketlerine karşı mücadele etmenin bir aracı olarak kullandı. 1954'ten beri Müslüman Kardeşlerin Ortadoğu'daki etkin yayılımı sürdü. Bu yayılımın ve örgütlenmenin ana yurdu Mısır olmasına karşın esas gücünün toplandığı sermaye ve askeri güç anlamında en etkin yer Suudi Arabistan'dır. 1979 yılında ABD emperya-

Bu ilan baş temsilcisi Türkiye ise Müslüman Kardeşleri himayesi altına aldığı günden bu yana DAİŞ'i yönetemese de yönlendirir pozisyonundadır. Dünyaya yayılan bu uluslararası örgütlenmeyi Türkiye'den bağımsız düşünmek TC'nin güncelde konumlandığı pozisyonları görmemek anlamına gelmektedir.

lizmi Müslüman Kardeşleri Suudi Arabistan'ın yardımı ile Usame bin Ladin komutasında bugün devamını göreceğimiz El-Kaide'yi örgütledi.

Ladin'in komutasında örgütlenen ve çıkış kaynağı Müslüman Kardeşler olan El-Kaide Yugoslavya'da (Bosna Hersek ve Sırbistan) ve daha sonra Kafkaslar'da (Çeçenistan) paramiliter savaşçı olarak kullanıldılar. El-Kaide'nin örgütlenmesi ile beraber 2005 yılında Katar, Suudilerin halefi olurken bu durum Müslüman Kardeşlerin ekonomik ve askeri gücünü pekiştirmiştir. Arap Baharı'nda Müslüman Kardeşleri destekleyen CIA Başkanı David Howell Petraeus'un 2012 yılında görevinin sonlandırılması ile birlikte Müslüman Kardeşlerin Mısır'daki iktidarına el konulması aynı zamanda Müslüman Kardeşlerin bölgesel destekçisi olarak AKP'nin himayesine girmesine denk gelen bir süreçtir.

Müslüman Kardeşlerin evrimsel süreci DAİŞ

Müslüman kardeşlerin Arap Baharı ile birlikte yayılımını arttırması ve toplumsal dinamikleri şeriat kanunları etrafında toplaması ile birlikte başlayan hilafet tartışmaları DAİŞ'in ana hatlarını oluşturdu. Özellikle Suriye özgünlünde başlayan ve emperyalistler tara-

findan desteklenen bu karar ile Afrika ve Asya'da, Müslüman Kardeşler'den etkilenen çok sayıda fanatik marjinal gruplar yavaş yavaş kılıcı kana bulanmış olan "halifenin" etrafında toplanmaya başladı. Siyasi cinayetler ve paramiliter operasyonlardan sonra Müslüman Kardeşler, büyük ölçekte ideolojik temizliğe giderek, onlardan olmayanlara karşı katliamlara girişmiş ve nihayetinde büyük bir mezarlığın hakimiyetine soyunmuştur.

"Baba Amr İslam Emri'nden" sonra, "ılımlı muhalefet" diye adlandırılan "Özgür Suriye Ordusu" tarafından işgal edilen bölgelerde de, okullar kapatılmış veya yakılmış, alkol men edilmiş, kadınların örtünmesi şartı getirilmiş ve aileden bir erkeğin refakati olmaksızın evden tek başına çıkmaları yasaklanmış ve çok evlilik yasal hale gelmiştir, LGBTİ'lere işkence edilerek pencerelerden aşağı atılmıştır. Bahsini ettiğimiz tüm bu Ortaçağ kuralları Müslüman Kardeşlerin Mısır'da yasal hale getirmeye çalıştığı kuralların aynıdır. Konuya ilişkin Müslüman Kardeşlerin kurucusu Hasan El Benna'nın Kalkınma Yolu 1-2 sıra nolu yazılarında tüm bunlar mevcuttur.

Bugün ise DAİŞ'in bölgede gerçekleştirdiği katliamlar ve başta Rusya emperyalizmin buna karşı başlattığı

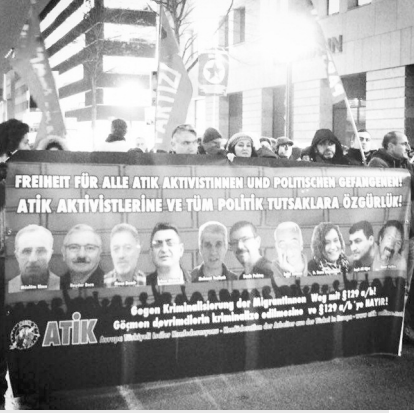
operasyonlar alkışlara mazhar olurken DAİŞ'in emperyalizmin, emperyalist saldırganlığın bir ürünü olarak ortaya çıktığını görmezden geliyorlar. 2010 yılının ilk yarısında ABD ve Rusya, Müslüman Kardeşler tarafından çılgın iktidar devralma projesi ile "Arap Baharını" açık bir şekilde tanımladılar. 2011 yılından bu yana kökeni Müslüman Kardeşler olan DAİŞ, resmi rakamlara göre 200.000 insanın kanı üzerinden sürdürdükleri cihat ile hilafetin ilanını yapıyor.

Bu ilan baş temsilcisi Türkiye ise Müslüman Kardeşleri himayesi altına aldığı günden bu yana DAİŞ'i yönetemese de yönlendirir pozisyonundadır. Dünyaya yayılan bu uluslararası örgütlenmeyi Türkiye'den bağımsız düşünmek TC'nin güncelde konumlandığı pozisyonları görmemek anlamına gelmektedir. Öyle ki Türkiye Kürdistanı'nda Esedullah TİMİ olarak açığa çıkan ve büyük çoğunluğu Özel DAİŞ savaşçısı olan bu örgütlenmenin TC'nin illegal örgütlenmelerinin resmiyete taşındığını göstermektedir. Bu anlamıyla DAİŞ'in TC ordusu içinde konumlandırılmasına bir yönüyle TC'leşmesi denebilecekken, diğer yandan uzun süredir TC'nin halka karşı yöntemlerinde DAİŞ'leştiği de bir gerçektir.

25. Gençlik Kültür ve Sanat Festivali coşkuyla gerçekleşti

Umudun türküsü Stuttgart'ta yankılanıyor

Stuttgart: “Devrimci irade teslim alınmaz” şiarı ile 27 Kasım günü ATİK’li tutsaklar için yürüyüş gerçekleştirildi.

Demokratik Güç Birliği’nin yapmış olduğu çağrı ile gerçekleştirilen eylemde tutsakların onurlu davaları şahsında, tüm dünyada devrim ve demokrasi mücadelesinde yitirilenler için gerçekleştirilen saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından yapılan açıklamalarda demir parmaklıkların ve devlet terörünün devrimci iradeyi teslim almayacağına değinilirken, Stuttgart ATİF adına yapılan açıklamada “*Banu yoldaşın dediği gibi umudun türküsünü meydanlarda şimdi daha yüksek sesle söylüyor, tutsaklarla dayanışmayı büyütüyoruz*” denildi.

ATİK Londra’dan Ortadoğu paneli

Londra: 22 Kasım Pazar günü, Londra’da bulunan DAY MER salonunda Tohum Kültür Merkezi tarafından organize edilen bir panel gerçekleştirildi. Panel konuşmacı olarak araştırmacı-yazar ve sendika eğitmeni **Volkan Yaraşır** ile ATİK temsilcisi **Mahmut Özkan** katıldı.

Suruç, Ankara, Silvan, Cizre katliamlarının anısına hazırlanan bir sinevizyon ile ATİK’li 10 devrimci tutsakla ilgili bilgi ve açıklamaların yer aldığı bir video gösterimi ile başlayan panel, konuşmacıların söz alması ile devam etti. “Ortadoğu’da son süreç ile Türkiye’de 1 Kasım seçimleri sonrası durum” a dair analizlerin yapıldığı panel yaklaşık 3 saat sürdü. Volkan Yaraşır ile ATİK temsilcisinin sunumlarının ardından panel, dinleyicilerden sorular yönelterek ve görüş belirterek katkı yapımlarıyla sona erdi.

Frankfurt: Yeni Demokratik Gençlik’in her yıl geleneksel olarak düzenlediği 25. Gençlik Kültür Sanat Festivali bu yıl “**Köklerimize sarılarak ilerliyoruz! Devrimci mücadele her yerde meşrudur!**” şiarıyla 21 Kasım Cumartesi günü Almanya’nın Frankfurt şehrinde gerçekleşti.

Yüzlerce kişinin katıldığı festival, açılış konuşması ile devrimci sanatçılar ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından kısa bir konuşma ile bu yıl yapılan Gençlik Kültür ve Sanat Festivali’nin özellikle Kobanê direnişi ve devrimci mücadeleye adandığının altı çizildi. YDG Merkezi Yönetim Kurulu adına konuşan bir temsilci, gelişen gençlik mücadelesinin önemine değindi ve festivalin kazanılmış önemli bir mevzi olduğunu dile getirdi.

Konuşmasında “*Emperyalizm dışarıda saldırganlaştıkça, içeride gittikçe gerici yüzünü daha fazla göstermektedir. Geliştirilen ırkçılık ve faşist yapıların Avrupa ülkelerinde deyim yerindeyse cirit atmaları, iş ve eğitim yaşamında geliştirilen hak gaspları ile gençlik bir cendereye alınmaktadır. Halk içinde ortaya çıkan yerli-göçmen çelişkisi devlet kurumlarınca bilinçli bir şekilde derinleştirilmekte, ırkçı fikirlerin geliştirilmesi ile ezilenlerin ortak mücadelesi kösteklenmektedir. Sınıf birliği parçalanmaktadır. Yaşadığımız Avrupa coğrafyasında emperyalizme ve faşizme karşı mücadele, ezilen gençliğin birliğini sağlamada önemli ve en temel halka ola-*

caktır. Festivalimizin gerçekleşmesi demek, Rojava direnişine destek demek olacaktır. Ezidi soykırımına karşı durmak, emperyalizmi teşhir etmek demek olacaktır. Şengal dağında açlığa, soykırıma mahkum bırakılan Ezidilere sahip çıkmak için, geliştirilen emperyalist saldırganlığa karşı enternasyonal mücadeleyi yükseltmek için, haksızlığa karşı daha gür bir şekilde ses çıkarmak için, örgütlü mücadeleyi geliştirmek zorunluluktur” dedi.

Almanya, Avusturya, Fransa, İsviçre, İngiltere, Hollanda ve Belçika’dan katılımcı ve dinleyicilerin yanı sıra Türkiye’den davet edilen jüri üyeleri de yer aldı. Gençlik Kültür Sanat Festivali’nin programı, Halk oyunları, Solo, Müzik grupları, Tiyatro grupları olmak üzere dört bölümden oluştu. Çocuk kategorisindeki katılım-

cılar ilk bölümde sahne aldı. Halk oyunları dalından; Zürih Gençlik Kültür Evi’nin Çocuk Halk Oyunları ekibi, Hamburg Sıla Halk Oyunları ekibi ve ATİF Hamburg Halk Oyunları ekibi sahne aldılar. Daha sonra Halk Oyunlarında Frankfurt KAGEF Dans grubu sahne aldı.

Solo Müzik dalı bölümünde Asslar’dan Zozan Gündüz, Nürnberg’ten Ezgi Özkan Danış, Almanya’dan Ali Tekin, Sibel Aybek, Avusturya Wörgl den Mert Suludere ve Ceyda Say, Londra’dan Zilan Kızılateş ve Wetzlar’dan Damla Okur Solo dalında sahne aldılar. Müzik Grubu dalında ise Frankfurt’tan Grup Yaren ve Strasbourg’dan YDG Strasbourg Müzik grupları

sahne adı. Ardından Münih’ten katılan Grup Nevin sahne aldı. Tiyatro dalından Köln’den Dialog e.V Köln, Wetzlar’dan Natura Tiyatro sahne aldılar. Zürih’ten Bir Demet Mülteci Tiyatro ile Duisburg’dan Charlie Chaplin Tiyatro Ekibi sahne aldı.

Jüri özel ödülü SDGF’ye...

Sinevizyon gösteriminde ATİK, YDG ve Yeni Kadın mücadelesinin kısa tarihi özetlendi. Geçen yıl 24.sü düzenlenen Gençlik Kültür Sanat Festivali’nde, müzik grubu dalında birinci seçilen Berivan, Kalan, Rojda kardeşler müzik grubu sahne alarak bir dinleti sundu.

Ardından, ATİK adına Konsey Başkanı **Çetin Yaman** bir konuşma gerçekleştirdi. Avrupa’da yapılan festivalin önemine dikkat çekerek artan ırkçılığa ve hak gasplarına karşı örgütlenmenin önemine değindi. Yine Avrupa, Türkiye ve Ortadoğu’daki gelişen süreçle ilgili değerlendirmelerde bulunan ATİK Başkanı; mücadelenin büyütülmesi ve her alanda yaygınlaştırılması gerektiğini dile getirdi.

Konuşmanın ardından **Umuda Haykırış** sahne aldı. Seslendirdiği kavga, devrim ve direniş türkülerıyla festivale ayrı bir renk ve coşku kattı. Grup Umuda Haykırış’ın seslendirdiği türkülerle kitle halaya durdu. Festival sahnelerinde başlayan mücadelelerinden beslenen türkülerini ve marşlarını, Rojava’dan Suruç’a uzanan direnişin türkülerini Partizan ruhlarıyla bir kez daha haykırdılar. Gençlik Kültür ve Sanat Festivaline Türkiye’den **Yeni Demokrat Gençlik**’in yanı sıra kitle örgütü dayanışma mesajları sundu.

Festivale jüri üyesi olarak katılan **Pınar Aydınlar** gençlere mücadeleye daha aktif katılmaları çağrısı yaptı. Aydınlar’ın ardından İtalyan devrimci müzik grubu **Kalamu** sahne aldı. Programın bitiminde Festivalin en heyecanlı anına geçildi. Dereceye giren grupların ödül töreni yapıldı. Jüri üyeleri **Pınar Aydınlar**, Hasan Sağlam, **Onur Olgun**, Çağlar Deniz, **Suat Usta**, Cihan Seryol, **Mahmut Demir** sahnede ödülleri kazanan ekip ve kişilere takdim ettiler. Bu seneki jüri özel ödülü Suruç’ta bombalı saldırıda 33 yoldaşını şehit veren **SGDF**’ye verildi.

Chicago’da ırkçılığa karşı eylem

H. Merkezi: ABD’nin New York ve Chicago kentlerinde yüzlerce kişi 25 Kasım günü, polis cinayetleri ve ırkçılığa karşı yürüdü. New York’ta Washington Square Park’ta toplanan yaklaşık bin kişi, Trayvon Martin, Eric Garner, Tamir Rice, Sandra Bland ve Michael Brown gibi polisin katlettiği siyahileri andı.

Byrant Park’a yürüyen eylemciler, “**Hangi ta-raftansın**” yazılı dövizler taşıdı. Yakınları polis tarafından öldürülen ailelerin de katıldığı eyleme yönetmen Tarantino da destek verdi. Times Meydanı’na yürüyen bazı eylemciler ve Chicago’da polis müdürlüğünün toplantısını engellemek için kendilerini zincirleyen onlarca eylemci ise gözaltına alındı.

FARC-EP ve ELN tutsakları açlık grevinde

H. Merkezi: FARC-EP ve ELN savaş esiri ve politik tutsakları 13 Ekim’de 13 hapisanede 300 kişiyle süresiz açlık grevine başladılar.

FARC-EP ve ELN savaş esirleri ve politik tutsakları, ciddi sağlık sorunu bulunan savaş esiri ve politik tutsakların hemen serbest bırakılmasını ve tedavilerine acilen başlanmasını talep ediyorlar.

Bogota Eron-Picota F-Tipi Cezaevinde kalan FARC-EP politik tutsakları ve savaş esirleri, 19 Kasım itibarıyla Kolombiya çapında farklı hapisanelerde bulunan 1500’den fazla savaş esiri ve politik tutsağın sivil itaatsizlik ve açlık grevi eylemine katılmış olduğu açıklamasını yaptılar.

FARC-EP English twitter hesabı “*Buen Pastor hapisanesinde bulunan kadın savaş esirleri ve politik tutsakların da 20 Kasım itibarıyla açlık grevine katıldığı*” açıklamasını yayımladı.

Komünist önder Mehmet Demirdağ anısına...**“Fırtınalar içinde, bıçak sırtında”**

“Durum iyidir, çünkü gerçekler devrimcidir” sözleri Mehmet Demirdağ yoldaş tarafından Proletarya Partisi’nin bilinç ve yürüyüş dünyasına taşındı. Bu ilke her türlü zorluk ve engeller karşısında yılmadan yürüyen devrim taşıyıcılarının kararlılık felsefesi oldu. Bu felsefeyle “fırtınalar içinde bıçak sırtında” yürünmeye başlandı. Bu ilkeye dayalı direniş ve savaş kararlılığı sayesinde sürecin zorlukları önemli oranda aşıldı ve devrimci görevleri yerine getirildi. Cesaret ve cüret her türlü korku ve kararsızlığın önüne geçti.

Önder yoldaş tasfiyeciliğin yarattığı ideolojik kargaşa ve yönelim belirsizliğine karşı gerçeğin sesini dinleyerek izini sürdürdü. Ve bütün gücüyle Kaypakkaya yoldaşın belirlediği devrimci savaş güzergahında yeniden bir yol açmaya çalıştı. Kaypakkaya yoldaşın açtığı devrimci yolun muğlaklaştırılıp-belirsizleştirilmesine çalışan anlayışa karşı bilinçle ve örgütlü bir mücadele gücüyle durmayı başardı. Devrimci savaş yönelimi yeniden netliğe ve açıklığa kavuşarak büyük bir itibar gördü ve ciddi bir saygınlık kazandı.

Demokratik halk devriminin ideolojik-politik önderliği örgütlenmeden hiçbir mücadele hattının doğru bir rotada örülemeyeceğini, sağlam bir şekilde ilerleyemeyeceğini bir kez daha gösterdi. Önderliğin örgütlenmesinin ana halkasını ise ideolojik-politik zemin oluşturur. Bu devrimci zemin üzerinde örgütsel-pratiksel önderliğin diyalektik birliği ve bütünlüğü sağlanabilir. Gerçek anlamda önderlik, teorik ve pratik halkanın birleştirilmesiyle başarılır. Bu devrimci bakış açısını, yeniden sınıf savaşımında örgütlenme sorununun çözümü sürecine taşıdı Demirdağ yoldaş. İdeolojik-teorik önderlik olmadan örgütsel-pratiksel önderliğin olamayacağını, keza sınıf savaşımının ateşi içinde örgütlenip yürüme cesareti ve iradesi gösteremeyen bir önderliğin asla doğru ve sağlam bir politik önderlik yaratamayacağı gerçekliğini partinin bilinç ve yürü-

yüş dünyasına taşıdı. Ve örgütlenmede profesyonelleşme ve kurumsallaşmanın vazgeçilmezliği ve kaçınılmazlığı üzerinde durdu.

Dar pratik içinde dolanıp dönen pratik-örgütsel önderlik sınırları içinde hapsolan bir anlayışın pratiksel önderliği bile layıkıyla başaramayacağını öğretti. Önderlik anlayışına devrimci bir açıklık kazandı. Ve bunun yaratılma zemini için var gücüyle çalıştı. Yoldaşların-halkın-gerilla savaşımının içinden gerçekliğe dokunarak kavramaya ve gerçekliği değiştirmeye çalıştı. Düşüncede proleter devrimciliği esas aldığı gibi değiştirme pratiğinde de proleter devrimciliği ilke edindi.

Proletarya partisinin önderliğine yükselinceye kadar gençlik içinde büyük bir enerji ve yüksek bir sorumluluk ve zengin bir yaratıcılıkla çalışarak gençlik örgütlenmesini maddi bir güce dönüştürdü. Düşünsel-örgütsel çaba ve çalışmalarıyla gençlik örgütlenmesini ileri bir seviyeye çıkardı. Demirdağ yoldaşın önderlik sürecinde gençlik örgütü etki gücünü artırdı. Kendini daha güçlü bir şekilde gençliğin özgürlük mücadelesine taşıdı. Demirdağ yoldaşın ve birlikte faaliyet yürüttüğü yoldaşların sayesinde gençlik örgütlenmesi döneminin en devrimci gelişkin dönemlerini yaşadı.

Komünist önder Mehmet Demirdağ yoldaş gençlik örgütlenmesinin kurmay heyetinin başında olduğu dönemde de Proletarya Partisi’nin gelişim ve ilerlemesine çok yönlü hizmetlerde bulundu. Proletarya Partisi’nin sağlam, güvenilir bölüğü ve kolu olan bir gençlik örgütlenmesi çalışmaları yürüttü.

“Sürekliliği sağlanmış gerilla savaşı-Sürekliliği sağlanmış önderlik” fikrini temel devrimci görevlerin merkezine ve önüne koyarak mutlak yürünmesi gereken yolu yeniden açtı. Gerilla savaşı fikrinin var ve sürdürülüyor olan biçiminden daha derin daha güçlü anlam yükleyerek ona emekçilerin-ezilen tüm kesimlerin sorunlarına-ihya ve taleplerine yanıt olabilecek bir içerik kazandırmaya çalıştı.

Belirleyen-tanımlayan değil değiştiren-devrimci-pratikin öncüsü ve öğreticisi oldu. Zirveleri yüksek Karadeniz’in dağlarına, yoksul emekçi topraklarına proletaryanın demokratik halk devrimi fikrini ekmesini başardı.

Parti içi ideolojik mücadelede sağ ve sol tasfiyeciliğin gerçekleri çarpıtan parti hukukunu kendi grupsal-kişisel çıkarlarına

göre düzenleyen, örgüt bilimin değerlerini tersyüz eden anlayış-yaklaşım ve pratiklere karşı devrimci açıklıkla karşı koyarak mücadele yürüttü. Sahte MLM ile gerçek MLM’ler arasında görünmesi kolay olmayan sis perdesini aralayarak gerçeğin izinde yürüyerek sahtelerin ikiyüzlülüklerini deşifre etti. Parti içi ideolojik mücadelede her ne pahasına olursa olsun demokratik merkezîyetçilik ilkesinden, devrimci ahlak değerlerinden asla vazgeçmedi. Laf kalabalığı içinde gizlenip saklanmaya çalışılan gerçekliği açığa çıkarmasını başardı. Her türlü sahteliğin şifresini ve dokusunu bozmayı başardı. Tasfiyeciliğin yarattığı kaos ve karmaşa içinde görülmesi kolay olmayı göstererek, anlaşılama-yanı anlaşılır kılmayı başararak gerilla savaşımını süreklileştirme yolunda kararlılıkla yürüdü.

Tıpkı Kaypakkaya yoldaş gibi partinin önderliğinin örgütlenmesinin sürekliliği sağlanmış gerilla savaşı içinde olacağı fikrini benimsedi ve bunun gerçekleşmesi pratiğini örgütledi. Partinin içinde bulunduğu durumu-gerilla savaşımının önünde ki görev ve sorumlulukları doğru belirledi. Belirlediklerini görev kabul edip gerçekleştirme pratiğinin öncüsü ve önderi oldu. Gerçeğin izinden yürüyerek gerçekliği değiştirme sürecine girdi. “Gerçekler devrimcidir” ancak gerçeğin sesini dinleyip onun izini sürebilenler “kraları ve zenginleri yeyüzünden kaldıracabilir.” Bu bilinç ve cüreti sadece sınıf bilinçli proleterlerin bilinç dünyasına değil tüm devrimci hareketin bilinç dünyasına taşınmasını bildi.

Demirdağ yoldaş tüm devrimci yaşamı boyunca gerçeğe olan tam inancıyla, güçlü sarsılmaz iradesiyle savaştıracak devrimci bir ordu yaratmaya kadro ve savaşçıları eğitmeye çalıştı. Komünist önder Mehmet Demirdağ yoldaş bugün daha fazla bilinç dünyamızda ve daha fazla savaş yürüyüşümüzde yaşamaktadır. Önder yoldaşın anarken gerçeğin izinden yürüme kararlılığımızda ideallerini yaşatma sözümüz devrim sözümüz olacaktır.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Mehmet Ali Polat: 1950’de dünyaya gelen Polat 6 Aralık 1980’de Kırklareli’nde polis tarafından katledildi.

Hülüküşağı şehitleri

5 Aralık 1981’de Dersim-Ovacık’a bağlı Hülüküşağı köyünde ihbar sonucu köyün çembere alınması sonrası TC askeri ile çatışmaya giren Proletarya Partisi (PP) savaşçıları **Veysel Uyar** ve **Erdoğan Tekin** kahraman bir direniş sergileyerek askere geri adım attırır. İyice ilerleyen gerillalar yüzlerce askerin ölüm kusan namlusunun yayılım ateşi sonucu şehit düşerler.

Veysel Uyar: Dersim-Ovacık doğumlu olan Uyar, Proletarya Partisi ile öğrencilik döneminde tanışır ve lise eğitiminin ardından profesyonel faaliyet yürütür. Parti üyesi olan Uyar, genç yaşta olmasına rağmen ihtiyar bir görünüme sahip olduğu için “Kokum” lakabıyla tanınır.

Erdoğan Tekin: Dersim-Ovacık’lı olan Tekin genç yaşlardan itibaren Proletarya Partisine simpatiyi duyar ve ekonomik nedenlerle İstanbul’a göç eden ailesiyle gitmeyerek, Dersim’de faaliyetlere katılır.

Pozveng Şehitleri

Dersim-Ovacık’ın Pozveng köyünde meydana gelen çatışmada hava şartlarından kaynaklı köye girmek zorunda kalan Proletarya Partisi gerillaları **Bekir Kürşat Önay**, **Fevzi Koç**, **H. Mustafa Aslan**, **Deniz Som** şehit düşerken 12 yaşındaki **Nuray Laço** ile 11 yaşındaki **Halil Laço** kardeler de TC’nin hava bombardımanında katledildi. Proletarya Partisi gerillaları daha sonra yaptıkları açıklamada Laço kardeşleri devrim şehidi olarak sahiplendiklerini belirttiler. Bu çatışmada TC de 3 kayıp ve onlarca yaralı vermiştir.

Bekir Kürşat Önay: 1969’da Antep’te doğan, çalışkanlığı ve devrime olan inancı ile örnek olan Önay gerilla olmadan önce TMLGB üyesiydi. Şehit düştüğünde PP üyesi olan Önay, iki yıllık gerilla faaliyeti süresince çok sayıda eylemde görev aldı.

Fevzi Koç: Dersim-Xozat’ta dünyaya gelen Koç, şehit düştüğünde halk ordusunun birim komutanlarındandı.

Hacı Mustafa Aslan: Sivas doğumlu olan Aslan PP’nin ileri militanlarından ve halk ordusu üyelerindendi.

Deniz Som: Dersim-Ovacıklı olan Som şehit düştüğünde PP’nin ileri militanlarından ve halk ordusu üyelerindendi.

Aklıma “deli sorular” düşüren bir kitap: Beyazıt'ta 20 Darağacı: Paramazlar!

“Siz biz 20'leri asıyorsunuz, arkamızdan 20 binler gelecek intikamımızı almaya.”

Bedros Torosyan (Dr. Benne)

“Der Hayr*, bu kuru mendili anama ver. Bilsin ki hiçbir zaman gözyaşlarıyla ıslanmamıştır!” **Yervant Topuzyan (Panvor)**

“Öleyim ama o ideal uğruna...” **Murad Zakaryan (Hagop)**

“Yoldaşlar! Oyalanmanın zamanı değildir. Biz artık Türklerle birlikte yaşayamayız. Ya isyan edelim, çarpışalım ve kurtulalım ya da hep beraber ölelim, katledilelim, daha fazla dayanamayız. Eğer galip gelmemiz mümkün değilse, her gün parça parça öleceğimize, bir günde hepimiz ölelim...” **Boğos Boğosyan**

“Damla damla öleceğimize ve yok olacağımıza, Ermeniler birlikte ölecektir ki Ermenilik yaşasın!” **Madteos Sarkisyan (Paramaz)**

Bu sözler 15 Haziran 1915'te idam edilen **Sosyal Demokrat Hınçak Partisi**'nin önderlerine ait. Kimi darağacında son nefesini vermeden önce söylenmiş (Dr. Benne, Panvor ve Hagop) kimi 1909 Adana Katliamı sonrasında acıyla haykırılmış (Boğos ve Paramaz)!

Sosyal Demokrat Hınçak Partisi ve idam edilen önderleri 20'ler, tarihin gizli ve tozlu sayfaları arasında gizlenmek istenen bir direniş geleneğidir aslında. Onların bu kadar bu gizli ve tozlu sayfalar arasına gizlenmesi TC devletinin Türkiye'deki devrimci hareketin tarihine dönük sansürcü uygulamasının yanı sıra esasta Ermenilere dönük düşmanlığından kaynaklanıyor. 1915 Soykırımı sürecinde aydınları, yazarları, Ermeni cemaatinin ileri gelenlerini sürgüne ve dolayısıyla ölüme gönderen İttihat ve Terakki'nin faşist mirasını devralan TC devleti Ermeni ve bilumum Hıristiyan cemiyetlerin kaynaklarını, araştırmalarını, kitaplarını, dergilerini ve hatta matbaalarını yasaklamış, yakmış, yıkmış ve yok etmiştir. Ancak tarih TC faşizminin zincirlerinden kendini özgürleştirdiğinde açığa çıkan “7 düvele karşı kahramanca savaş vermiş” bir devlet gerçekliğinden ziyade bu kadim coğrafyada Türk-İslam sentezine uygun bir zihniyette ulus-devlet yaratmak amacıyla tüm uluslara, azınlıklara, farklı inanç ve topluluklara emperyalist ve kapitalist devletler eşliğinde yok etme politikası uygulayan bir katliamcı devlet gerçekliğine ulaşmış oluruz.

Paramaz ve 19 yoldaşını incelediğimizde de tarih algısının özgürleştiğine tanık olacak ve birçok ezber, yerini tarihsel gerçekliğe terk ederek, birçok sorgulamayla bizi karşı karşıya bırakacaktır.

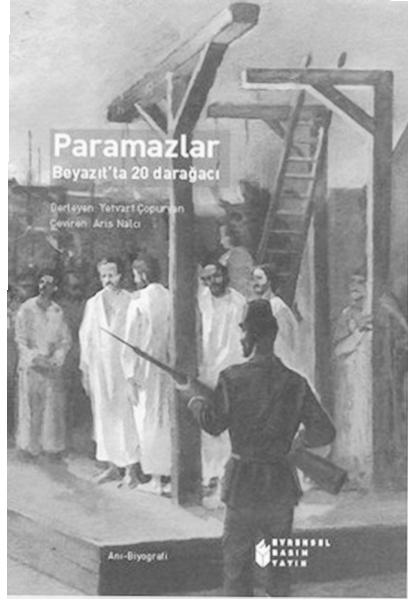
En azından benim için öyle oldu.

“Zehirli, karanlık, cehennem gibi tarih önümüzde...”

Kasım ayında Evrensel Basım Yayın bir kitap yayınladı. “**Beyazıt'ta 20 Darağacı-Paramazlar**” isimli bu kitabı Evrensel yazarlarından **Nevzat Onaran**; Er-

meni Soykırımı'nın 100. yılı kapsamında Evrensel'in “Utanç ve Onur” kitap çalışması sırasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Atatürk Kitaplığı'nda keşfediyor.

Yetvart Çopuryan tarafından derlenen Ermenice yazılmış olan bu kitap ilk olarak 1921'de bir Ermeni matbaasında basılmış ve içerisinde birbirinden değerli tankıklara, 20 Hınçak önderine ilişkin anılara, onların ardından kaleme alınmış intikam sözlerine ve ağıtlara, belki hepsinden daha da özeli Paramaz ve Vanki'nin kendi kalemlerinden çıkan yazılara ve son olarak da Sosyal Demokrat Hınçak Partisi'nin programına yer veriyor. Yani Hınçakları incelemek için eşsiz bir kaynak diyebiliriz.

Aris Nalci tarafından günümüz Türkçesine çevrilebilmesi için özel emek harcanan bu kitaba dair ek bir ek-siklik olarak belirtebiliriz ki; “**Sosyal Demokrat Hınçak Cemiyeti Nizamnamesi**” olarak belirtilen bölümde parti programı Osmanlıca olarak kitapta yer alıyor. Bu durum da haliyle programı okumayı ve anlamayı zorlaştırıyor ve Hınçakları tanımak isteyenlerin bu isteğini karşılamıyor.

Bu kitabı okuduktan sonra algımda kırılan bazı noktaları ve kafamda tartışmaya neden olan kimi konuları paylaşmak istedim:

1- Aslında şu anda üzerinde yaşadığımız toprakların aynı zamanda soykırımla yok edilmiş bir ulusa yani Ermenilere ait olduğu ve 1,5 milyon ve daha fazla insanın çeşitli zamanlarda uğradığı katliamlar, son olarak da soykırım sürecinde akıtılan kanlarıyla sulanmış bir coğrafya

gerçekliği...

2- Sosyal Demokrat Hınçak Partisi'ne dönük yaklaşım: Hınçaklar ve Taşnaklar TC devletinin tarih derslerinde Ermenilerin azılı ve kanlı örgütleri olarak bir zehir gibi bu “azılı terör örgütlerine” düşman kesilmek enjekte edilirdi. Daha sonra toplumsal muhalefet içerisinde yer aldığı ise “milliyetçi örgütler” olarak geçiştirilir ve öyle bilinirdi. Ancak özellikle TC'nin ezberci bir gençlik zihniyetine karşı okuma-yazma, araştırma yapma, üretme konusunda kısır olan bizlerin bu hastalığına bir de şovenizm denilen tarihsel zehir eklenince bu baştan savmacı, ezberci anlayış kendine devrimci, demokrat, yurtsever kesimlerde de yer bu-

luyor ve tarih algısının gerçek anlamda özgürleşmesi mümkün olmuyor.

Oysa bu kitapta Hınçakların ve Taşnakların birbirlerinden önemli farklarla ayrıldığı göze çarpıyor. (En azından

parti önderleri 20'lerin idam edildiği sürece kadar...) Örneğin 1909'da Adana'da başta Ermeniler olmak üzere gayri-müslim kesimlere yönelik Osmanlı askeri ve yerel faşist güruhlarla örgütlenen ve yüz bine yakın insanın katledildiği dönemin ardından Osmanlı Devleti'nin dümenini eline geçiren İttihat ve Terakki Cemiyeti tarafından düzenlenen kimi kanunlarla gayri Müslimlerin gözü boyanmak istenir ve kimi anayasal düzenlemelerle gayri Müslimlerin yaşadığı bölgelerde “barış ve bahar rüzgarları” estirilir.

Taşnaklar bu düzenlemeleri gözü kapalı kabul eder ve propagandasını yaparken Hınçaklar bu sürece mesafeli bir yaklaşım sergiler ve bunun bir aldatmaca olduğunun propagandasını yaparlar. Kitapta yer alan ve Paramaz tarafından kaleme alınan “Ermenilerin Talebi” isimli makalede bu konuda şunlar yazar: “*Daha dün Hamid rejiminde işkence görmüş Ermeniler, ‘Anayasa’ya sarıldı ve canavarca vahşilikleri unutarak, kendini ülkeyi yeniden inşa etmeye, yeniden doğuş için çalışmaya adadı.*”, “*Zehirli, karanlık, cehennem gibi tarih önümüzde... Ermenilerin bugünkü tarihi de yüz yıllık acıları, kalp kırıklıkları, yıkıntıları ve katliamları ile bunun devamı, hatta öncekinin tam tamına aynısıdır.*”, “*İttihat-Almanya reformlarının, Ermenileri yok etmek için hazırladığı yeni tuzaklar, Ermenilerin doğal arzusunun bir parçası değildi.*”

Bir başka örnek daha vermek gerekirse 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'na hazırlanan İttihat ve Terakki'nin ordu

birliklerine Taşnaklar gönüllü bir şekilde katılırken, Hınçaklar bu konuda da mesafelerini korumuşlardır.

Aklımdaki “deli” sorular...

3- 1915 Soykırımı, 24 Nisan'da Ermeni yazar, aydın ve bilim insanı Ermeni cemaatinin önderlerinin sürgünü ile başladı sayılır. Ancak İttihat ve Terakki, akıl aldıkları Almanya devleti ile birlikte soykırımı planlarken ilk olarak 1914'ün sonunda “Padişaha suikast girişimi” iddiasıyla Ermeni Hınçak devrimcilerini tutuklar ve yargılamadan 15 Haziran 1915'te idam eder. Aydın, yazarlar vb.'den önce Ermeni halkının devrimcilerinin hedef alınması faşizmin temel yasalarındadır ve tarihte soykırımı buradan başlatmak gerekmez mi?

4- Son nokta: Türkiye devrim hareketine dair şimdiye kadar yapılmış en geniş tarih yazımında bile tarih **Mustafa Suphi**'nin TKP'si ile başlatılır. Türkiye'nin komünist parti tarih yazımı ayrı bir konudur elbet, ancak Türkiye devrim tarihinde Paramazlar'ın Sosyal Demokrat Hınçak Partisi'nin yeri yok mudur? Paramazların idamının ardından Hınçakların çizgisi değişmiş olmasına rağmen Paramazların Hınçak Partisi programının ilk bölümünde “*Müstahsil (amele-ben ekledim) sınıfının hürriyet-i hakikiyeye malikiyeti tabiriyle millet, kavim ve cins (sexe) farklarına bakmaksızın cemiyet-i beşeriyenin siyasi ve iktisadi bir hürriyet-i tammaye malik bulunması anlaşılır*” (age; sf: 143) vb. şekillerde yer alan programatik görüşler ve Hınçakların işçi direnişlerine yaptıkları önderlikler, illegal mücadele yürütme tartışmaları ve silahlı mücadele pratikleri onların “devrimci” bir parti oluşlarına ilişkin ipuçları verirken; benim iddiam bunun güçlü bir olasılık olduğu ve derin bir araştırmaya ihtiyaç duyduğudur. Yanlışın neresinden dönsek kârdır, öyle olabilir de-olmayabilir de... Ancak tek kaygım; şimdiye kadar bununla yüzleşmememizin nedeninin şovenizm zehiri olmasıdır!

Paramaz ve 19 yoldaşını, dik duruşlarını ve mücadelelerini bu kitap aracılığıyla tanıdım. İzmirliyan'ın** dediği gibi “Adaletin olmadığı yerde, her türlü sadakat sahtedir” gerçekliğini bilerek... Geç de olsa onların onurlu mücadeleleri ve anıları önünde saygıyla eğiliyorum!

(Bir ÖG okuru)

*Ermeni kilisesinde evli din görevlisine verilen ad.

** Mdeos II. İzmirliyan: Türkiye Ermenileri 75. Patriği. Paramaz'ın “Ermeniler damla damla ölüyor” yazısında alıntılanmış İzmirliyan bu sözü, doğuda Ermenilerin yaşadığı 6 vilayette yapılabilecek vaat edilen düzenlemelerin yapılması için Bab-ı Âli'ye yaptığı talep ve baskıdan dolayı II. Abdulhamit tarafından 1896'da Kudüs'e sürgün edilirken söylediği belirtiyor.

Cengo ve düşmanla olduğu kadar kendisiyle savaşmak...

Bazen birilerini anlatmak istediğinde nereden başlaman gerektiğini bilemezsin. Çünkü birlikte o kadar alışkanlık edinmiş, hayatın “sıradanlığını”, örgütlü olmanın günlük sorumluluklarını yüklenmişsiniz ve de o kadar çok “anı” biriktirmişsinizdir ki; sonunda bir bakmışsınız o kişi sizi “anısız” bırakacak kadar hayatınızın bir parçası olmuş! **Cengo** da benim için öyleydi... Açıkça söylemek gerekirse hala da şu an bir yerlerde birleriyle polemik yürütmüyor ya da geyik yapmıyor oluşunu yani yokluğunu da kabullenebilmiş değilim.

Cengiz (İçli) ile ilk tanıştığımda henüz liseye gidiyordum. Partizan ve Partizancılarla yeni tanışmış, Kürt Ulusal Hareketi ile farklarını tartışıyor ve bu yüzden her fırsatta Mersin'deki büroya uğruyordum. O dönem **Fatma (Acar)*** yoldaş başta olmak üzere Çukurova'da Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan'ın kurumlaşması için ciddi emek harcayan ve kafa yoran yoldaşlarla orada tanışmıştım. O yoldaşlardan biri de Cengiz'di.

Bilgili olması ile dikkatimi çekmiş ve bende saygı uyandıran bir izlenim bırakmıştı. Uzun süre çekinceli bir saygıyla iletişim kurmuşum onunla. Her gördüğünde Liseli Öğrenci Birliği (LÖB) örgütlenmemizin nasıl gittiğine dair ayrıntılı sorular soruyor, planlarımızı dinliyordu. Liselilerin yaptığı her çalışma onda daha farklı bir coşkuya neden oluyor, bu da konuşmalarındaki canlılığa yansıyor. Keza bir gün liseli örgütlenmesine çok önem verdiğini anlatmak için uzun uzun kendisinin de lisede örgütlendiğini ve bu dönemde yaptıkları çalışmaları anlatmıştı.

Kendisiyle ilgili anlattıklarından aklımda kalan bazı yönleri benim bakış açımı da şekillendiren özellikler olmuştu. Örneğin kitap konusu Cengiz için özel bir konuydu ve bu özelliği çevresindekilere sirayet etmesi için elinden geleni yapardı. (Cengiz şehit olduktan sonra ziyaret ettiğimiz ailesi ve akrabalarının onu “*Lavaboda bile kitap okurdu*” şeklinde anlatmaları boşuna değildi.) Cengiz lisede örgütlendiğinde o dönemki liselilerle harçlıklarının bir kısmını örgüt için harcarlarken ellerinde kalan cüzi miktarlarla da kitap olarak Çukurova'nın uzun süre kullandığı kütüphaneyi kurmuşlardı. Ki bu kitaplar bir dönem Adana'da açtığımız **İnce Memed Kültür Merkezi**'nde kullanıldıktan sonra İnce Memed kapanınca yine seyyar bir kütüphane olmuş ve 2010 yılında Dersim'de **Çiğdem (Yılmaz)** ve **Ferdi (Karacan)** şehit düştüğü gün Mersin'de yapılan operasyonda Cengiz ve 4 yoldaş gözaltına alınarak tutuklanırken o kitaplara da el konulmuştu. Cengiz'i en son gördüğümde bile hala içinde o kitapların sızısını duyar ve kitaplar için ah ederdi.

İstanbul'a gelip üniversiteye başladıktan sonra aynı evde bir süre birlikte yaşadık. Tam bir “**kaplumbağa**”ydı Cengiz. Evi sırtında gezerdi. Evi dediğimiz çantasında temiz çamaşırları dışında bilgisayarı, kitapları, dergileri hiç eksik olmazdı. Tam bir kitap kurdu ve dergi tutkunuydu. Hatırladığım kadarıyla edebiyat dergileri dışında bilim, teknoloji ve ekonomi konulu dergileri de takip etmeye çalışır ve okurdu. Ve bir de yanından Cemal Süreyya'nın *Tüm Şiirleri*'ni eksik etmezdi.

Cengiz; kendisiyle savaş vermek demektir

Cengiz ile anılarımı Cengiz'in 2010'daki süreci öncesi ve sonrası olarak ikiye ayırmalıyım sanırım. Çünkü Cengiz'i daha yakından tanımam, o hapishaneden çıktıktan sonra oldu. İstanbul'a geldiğinde ben artık Özgür Gelecek gazetesinde çalışmaya başlamıştım ve bir süre sonra o da bizimle birlikte burada olacaktı. 8 aylık tutsaklığım ardından büroya geldiğinde “göbek yapmış”tı (daha doğrusu uzun yıllar onun ayrılmaz bir parçası olan göbeğini büyütmüş) ve çayını koymak için sehpa niyetine göbeğini kullanıyordu. O günden itibaren Cengo ve göbeği bizim geyik malzememiz olmuştu. Göbeğini seviyor ve onu tanıyan herkesin bildiği ev ve günlük işlerdeki tembelliği ve gönülsüzlüğünün bilincinde kendisiyle barışık yaşıyordu. Tüm bu özelliklerinden kaynaklı kendisi ile “koala” arasında çok benzerlikler olduğunu söylüyor ve koalaları bu yüzden çok seviyordu. Gerillaya katıldıktan sonra bir koalanın başrolde oynadığı ve “**Benim adım Cengiz**” dediği reklamı her izlediğimizde kahkahalara boğuluyor ve Cengo'nun kulaklarını çınlatıyorduk.

Cengiz'in en önemli özelliği tam da buydu; kendisiyle barışık ve gündelik yaşamda insanların canını sıkı ve moralini bozan birçok şey ona küçük gelir, insanların kendilerine neden bu kadar çok yüklediğini anlayamazdı. Ancak tam da bununla özdeşleşen başka bir özelliği daha vardı ki; o da karşıdaki anlamak için sarf ettiği çabaydı. Anlamadığı, anlam veremediği şeyleri anlamak için (uzun konuştuğu kadar) uzun

uzun dinler ve daha iyi anlamak için sorular sorardı. Ve gerçekten karşıdakinin ne söylediğini anlamaya çalışırdı. Özellikle toplumsal cinsiyet eşitsizliği konusunda cahil olduğunu belirtir ve kadın mücadelesinin deneyimlerini anlamaya çalışırdı. Çevresindeki kadınların onun kişiliğinin oluşmasında ve olaylara yaklaşımlarının derinleşmesinde çok ciddi emekleri olduğunu söylerdi.

Cengiz'in örgütün ilke ve kurallarına bağlılık konusuna ciddi anlamda önem verdiği bilinir. Bu konuda çok tartışır, tavizsiz davranırdı. “Yakın arkadaşım”, “sevgilim”, “dostum” demez, kimsenin deyim yerindeyse gözünün yaşına bakmazdı. Hele hele bir zamana damgasını vuran “*Ben senin hatalarını görmeyeyim, sen de benimkileri görme*”ci hareket tarzını sevmez ve aksine bu hataya düşmeyeyim diye bazen sekte bile davranırdığı olurdu. Çünkü YDG'de bir döneme damgasını vuran, ciddi sorunlar yaratan, liberalizmle bezeli önderlik anlayışından çok çekmiş (ki bu anlayışın dönem dönem kendisi de bir parçası olmuştu) ve artık bundan kurtulmak gerektiğini düşü-

nüyordu. İşte bu yaklaşımı nedeniyle, bu ilkeselliği yüzünden seveni olduğu kadar sevmeyeni de çoktu.

Cengiz bence tam da devrimcileşme sürecinde kişinin kendisiyle verdiği savaşın beden bulmuş haliydi. Çok hata yapar, zaman zaman sekterliğe zaman zaman da onun kardeşi olan liberalizme düşerdi ama her hatasından bir sonuç çıkarırdı. Her yaşadığını heybesine doldurur ve kendisine, yoldaşlarına hayat dersi yapardı. Onun ailesi ile olan ilişkiler konusundaki net tutumu kendi yaptığı hatalardan ve yoldaşlarından öğrendiklerinden doğru ortaya çıkmıştı. Duygusal ilişkilerinden yoldaş ilişkilerine kadar yaşadığı onca deneyimlerini; zaafalarını, bağımlılıklarını, sınıf mücadelesinden geriye düşüşlerini hep bir fırsat olarak değerlendirmiş ve daha ileriye atılmak için kullanmıştı. Onu sadece eksikleri ile görenlerin, görmek isteyenlerin onu anlama ve ondaki devrim mücadelesinin gelişme süreçlerini kavrama şansı pek yoktur!

Örgütün zorlu ve darbe yediği dönemlerde ona sırt dönmeyen, örgütle bütünleşebilen ve devrim iddiasını kaplumbağa misali hep sırtında taşıyan bir devrimciydi Cengo. Onu; okuma-yazma, araştırma konularındaki heyecanı, tartışma ortamlarındaki hararetiyle, yoldaşlarına bir şeyler öğretebilme ve onlardan öğrenme isteğiyle, gündelik sorunların örgütlü bakış açısıyla ele alınmasındaki devrimci tutumuyla ve kendisine dönük eleştirilere açıklıkla hatırlayacağım her zaman. Çantası sırtında, o şehir benim bu şehir senin, mızımızlanmadan örgütün kendisine verdiği görevi yerine getirmek ve başta T. Kürdistanı olmak üzere ülke genelinde gençlik örgütlenmesinin inşası için verdiği emekle hatırlayacağım.

Hatırlayacağım/z, unutmayacağım/z.

(Bir yoldaş)

* **Fatma Acar:** Dilek parti isimli TİKKO gerillası Fatma, 2 Şubat 2011'de Dersim'de barınağın çökmesi sonucu 4 kadın yoldaşı ile ölümsüzleşti.

Ovacık'ta üç karanfil korkusu

H. Merkezi: 21 Ekim günü Dersim'in Pulur ilçesi Şahverdi köyünde ölümsüzleşen üç halk savaşçısının anısına Ovacık Partizan'ın astığı pankart sonrası Savcılık tarafından soruşturma açılmıştı.

Ovacık Partizan yaptığı açıklama ile soruşturma ve tehditle boyun eğilmeyeceğini ifade etti: “*Direnış, TC devletini o kadar korkutmuş olacak ki üç halk savaşçısıyla ilgili her şeye korkakça ve tahammülsüzce saldırmıştır. Üç halk savaşçısının anısına asılan pankarta alçakça saldırmaları bu korkunun ürünüdür. Biz korkularımızı devraldığımız direniş bayrağını yükselterek büyüteceğiz.*”

Diyarbakır ortasında, vurulmuş uzanırım... Biz bu kurşun sesini nerde olsa tanırız!

Katliamların, faili devletlerin adreslerinden olan Amed 28 Ekim günü bir devlet katline daha şahit oldu. Amed Baro Başkanı **Tahir Elçi**, devletin Sur'a dönük saldırılarını sırasında zarar verdiği Dört Ayaklı Minare için "**İnsanlığın mirasıym. Mirasına dokunma**" yazılı dövizlerle yapılan eylemde açıklama yaptı ve açıklamanın ardından yaratılan provokatif çatışma ortamı içerisinde başından, tek kurşunla vurularak katledildi. Dört Ayaklı Minare'nin dibinde boylu boyunca yatan Elçi'nin cenazesi ilk andan itibaren devletin katilliliğini, Hrant'ı, Ape Musa'yı, Kürt meselesine dokunmanın hala ne denli yakıcı olduğunu tek tek hatırlattı.

Yaratılan provokasyonla Elçi "**çatışmanın ortasında**" kalmış ve "**kim vurduya gitmiş**" görüntüsü verilmeye çalışıldı. Cumhurbaşkanı'dan başbakanına dilenen "başsağlığı" mesajları ikiyüzlülüğün mide bulandırıcı etkisini yarattıysa da AKP'de bu "iyi insan" pozları uzun sürmedi. Aynı gün AKP'li milletvekilleri Tahir Elçi'nin resimleri ile mecliste yemin eden HDP'li milletvekillere adeta kin kustu. Hatta AKP Kırıkkale Milletvekili **Ramazan Can** "**Bizim orada bir laf vardır. 'Çalma el kapısını, çalarlar kapını'**" diyerek tehditlerini sürdürdü.

Her ne kadar gazetemiz yayına hazırlanırken devletin tetikçiliğini üstlenen medya PKK'nın bu cinayeti işlediğini ve en "iyimser" haliyle "**çatışma ortasında**" kaldığını kanıtlamaya çalışsa da bunun bir devlet planı olduğu açıktır. Tahir Elçi'nin CNN Türk'te Ahmet Hakan'ın Tarafsız Bölge programının 15 Ekim günü konduğu olduğunda "**PKK, terör örgütü değildir**" ifadelerini kullanmasından bu yana hedefe oturtulduğu herkesin malumudur. Keza geçtiğimiz haftalarda bu sözü üzerine tutuklanmış, ancak yoğun tepkiler üzerine serbest bırakılmak zorunda kalmıştı.

Demek ki öfke o zamandan...

Tutuklamayıp katletme planı ta o zamandan...

Tahir Elçi'nin kardeşi Ahmet Elçi'nin kardeşinin öldürülmesine ilişkin söylediği şu sözler tam da devletin gerçekliğini ifade ediyordu: "**Kardeşim devlet ve AKP hükümeti tarafından hedef gösterildi. Biz zat devletin savcısı ve AKP hükümetinin Bakanları tarafından hedef haline getirilen kardeşim bugün de devlet tarafından katledildi. Devlette oyun çoktur, biz bu oyunları Cumhuriyet tarihi boyunca biliyoruz. Kardeşim, barış istediği için, muhalif olduğu için katledildi. Devlet sıkıştı-**

ğı zaman aydınlara, muhaliflere yönelik katliamlar yapıyor, bugün de AKP hükümeti aynı şeyi yapıyor. Kardeşim, çatışmanın ortasında kalmadı, kardeşim doğrudan hedef seçilerek katledildi. Net olan tek şey, kardeşimin devlet tarafından katledildiğidir.

"Biz bu kurşun sesini nerde olsa tanırız"

Ahmet Kaya'nın Diyarbakır Türküsü'nde geçtiği gibi "Biz bu kurşun sesini nerde olsa tanırız"! Bu kurşun sesi; devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin her daim başının üzerinde uçan kurşunun sesidir. Bu kurşun sesi; TC devletinin

"kırmızıgillerine" yani Kürt meselesine, Ermeniler başta olmak üzere bu coğrafyanın soykırma, katliama uğrayan tüm kesimlerine, TC devleti ve AKP'nin tüm "ileri demokrasi" maskesi ve masallarına rağmen gerçek faşist yüzüne dokunan herkese bir tehdittir.

Ve bu kurşun sesi aynı zamanda bir mesajdır; bu ülkede derdi-tasası halkın mücadelesi içinde erimek, bu mücadeleyi örgütlemek; işçi ve emekçilerin, kadınların ve LGBTİ'lerin, Kürtlerin, Alevilerin vd. yanında olanların sıkı sıkıya kenetlenmesi ve faşizme karşı aynı safta yer alması mesajıdır.

Biz bu mesajı aldık!

Selahattin Demirtaş'a suikast girişimi

H. Merkezi: T. Kürdistanı'nda sokağa çıkma yasaklarıyla birlikte katliamlar gerçekleştiren devlet, aynı zamanda HDP'nin Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş'a da saldırı düzenledi. Amed'de gerçekleştirilen saldırıda, Demirtaş'ın makam aracının arka camında, baş hizasına sıkılmış iki adet mermi izininin bulunduğu tespit edildi.

1 Kasım seçimlerinin ardından HDP'nin seçim barajını tekrar geçme-

siyle birlikte Kürt halkına yönelik saldırı furçası devam ediyor. HDP, 7 Haziran seçiminden önce özellikle toplumun her kesimini kapsayan politikalarla geniş kitleleri içinde barındırmayı başarmış, sokağın nabzını tuttuğu dönemde, şovenizmin kırılmasında önemli rol oynamıştır. HDP'nin şovenizm karşısında aldığı bu başarının önemli yüzlerinden olan Selahattin Demirtaş'a yönelik saldırı furçası daha önce de evine giden sivil polislerin gözaltına alınmaya çalışmalarıyla yaşanmıştı.

Cumartesi Anneleri sessizliğini Elçi için bozdu

İstanbul: Cumartesi Anneleri, Galatasaray Meydanı'nda Nihat Aydoğan'ın akıbetini sormak için 557. kez bir araya geldi. Eylem sırasında Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'nin katledilmesi haberini alan kitle yıllardır sürdürdükleri sessiz oturma eylemini "**Katil devlet hesap verecek**" sloganlarıyla Elçi için bozdu. Eylemde konuşan Aydoğan'ın eşi **Halime Aydoğan** söz aldı ve "**Kendi acımızı, kayıplarımızı unuttuk. Yeni kaybedilenlerin acısını yaşıyoruz**" dedi.

F oturumu Tahir Elçi'ye atfedildi

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi üyeleri, 193. F Oturması'nı katledilen Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'ye atfederek gerçekleştirdi. İlk olarak 15 dakika sessiz eylem gerçekleştiren kitle, alkışlarla katliamı protesto etti. İHD adına **Sevim Kalman** açıklama yaparak "**Tahir Elçi'yi saygıyla anıyoruz. Bu katliamı nefretle kınıyoruz. Sorumlular umarım bulunur ve yargılanır ama yargılanacağından ümidimiz yok**" dedi.

"Dün" "dar" daydı birileri!

Baskının olduğu yerde direniş olacaktır ve bugün bu coğrafyada yaşananlar da bunun en somut örneğidir. Fakat gözlerden kaçan ve ciddi bir şekilde algı yaratması yaratan durumlar da var. Bu yanlışlığı bilerek yaratmaya çalışanları bir kenara bırakırsak eğer samimi olanlarla bu konuyu deşmekte yarar var.

AKP'ye karşı olmak demek onun her karşısına çıkanın yanında olmak demek değildir. "Düşmanımın düşmanı benim dostumdur" mantığı, yanlışlığın başlangıç noktasıdır. Nasıl ki son güncel gelişmelerden kaynaklı "Putinci" olmak büyük bir yanlışsa aynı şekilde "Cumhuriyetçi" olmak veya "Can Dündar" olmak o kadar yanlış. Şu çok iyi bilinmelidir ki AKP kliğine karşı savaş açan Kemalist klik hiçbir zaman ezilen işçi sınıfının, Kürt halkının, kadınların, LGBTİ'lerin yanında olma-

mıştır. Siz bakmayın Zaman ve Cumhuriyet gibi gazetelerin son dönemlerde "basın özgürlüğü" naraları atmalarına. Onlar için ucu kendilerine dokunduğunda herkesten çok solcu olacak kadar ikiyüzlüler. Salt AKP karşıtı olmaları (ki bu karşıtlık tamamen iktidar dalaşı) onlarla aynı safta olduğumuz anlamına gelmez/gelmemeli. AKP öncesi Cumhuriyet gazetesinin bu ülke devrimcileri ve yurtseverleri için at-

tığı manşetleri de iyi biliriz biz, Zaman gazetesinin cemaat kavgası öncesi tutumunu da.

Bu ülkede yıllardır gerçek anlamda muhalif basına baskı ve şiddet var. Can Dündar'la başlayan bir süreç değil bu. Can Dündar, TC'nin

DAİŞ ile olan ilişkisini ortaya dökerek kesinlikle "iyi" bir şey yapmıştır. Zaten belli bir kesimin gözünde teşhir olan TC'yi geniş kamuoyuna teşhir etmiştir ve bugün bunun bedelini tutuklanarak ödemiştir. Burada dikkate alınması ve tartışılması gereken konu devletin en ufak bir muhalefete karşı koyduğu tutumdur. Yıllardır beraber yürüdüğü zihniyet dahi olsa işler ters gittiğinde

devreye girer devletin bilindik yüzü.

Bazı insanlar bazı durumlarda "solcu" takılmak zorunda kalırlar. İktidar kendilerinden olmadığında (ki Kemalistlerin genel taktiği) hemen solcu maskesiyle karşıımıza çıkarlar. Mazlumları oynarlar. Eğer hafızanız biraz kuvvetli ise Kemalistlerin altın çağını biraz düşünün derim. Bunların bu yüzünü biliyoruz zaten de bizim "sitemimiz" muhalif çevrelerde olup da AKP'ye her kafa tutanı "solcu" zannedenlere.

Son olarak bizler iki kirli zihniyet arasında seçim yapmak zorunda değiliz. Onca devrimci gazeteci zindanlarda işkencelere maruz kalıyorken ağzını bile açmayanlar bugün bize basın özgürlüğünden bahsedemezler. Onların özgürlüğü kendi "rahatlık" anlayışları ile sınırlı, ki bu sınır ezilenler açısından devde kulak. Ve o kulağın bizim tarihsel gerçekliğimizde yeri yok. **(Bir ÖG okuru)**

“Beyazıt’a sefer olur ama zafer olmaz”

Sosyal medyadan ve haberlerden de sıkça duyuyoruz İstanbul Üniversitesi’ne yönelik saldırıları. Aslında bu saldırılar başta T. Kürdistanı olmak üzere tüm ülkede yapılan saldırılardan bağımsız değil. Devlet aygıtı ezilen işçi sınıfı, emekçiler ve öğrencilere baskı politikalarını dayatıyor; onları edilgen konuma getirmek için bu baskı uygulamalarını yoğunlaştırıyor. Özellikle 7 Haziran seçiminde almış olduğu darbeye iyice saldırganlaşan devletin temsilcilerinden AKP, 1 Kasım “zaferiyle” kendini kaybetti. Peki, gençlik bu saldırılardan nasıl etkileniyor? Özellikle direnişin ve kazanımların yoğun olduğu üniversitelerden devletin korkusu ne? Gelin hep beraber bu soruları biraz irdeleyelim.

Dünyada ve ülkemizde, geçmişten bugüne toplumsal muhalefetin gelişiminde gençlik, özellikle öğrenci gençlik, önemli bir rol oynadı oynuyor. Daha çok okuma ve sorgulama şansı nedeniyle öğrenci gençlik, devletin “en tehlikeliler” listesinde yer alıyor. Zaten İbrahim, Mahir ve Denizlerin öğrenci olması tesadüfi bir durum değildir. Tam da bu yüzden devlet, üniversiteleri sindirme, susturma politikasını uygulamaya çalışıyor. Korkuyor! Çünkü karşısında sorgulayan ve hesap soran bir gençlik var.

İstanbul Üniversitesi de direniş tarihiyle adını duyurmuştur. Özellikle Beyazıt Kampüsü, “Beyazıt’a sefer olur ama zafer olmaz” şiarı ile faşist saldırılara ve her türden baskıya karşı geçmişinden aldığı mirası sahiplenen ve yükselten bir konumda günümüze kadar gelmiştir.

Mahmut Ak’ı yani **zoraki rektörü** birçoğumuz biliriz. Seçimlerde az oy aldığı halde iktidara yakınlığı vesilesiyle Cumhurbaşkanı R.T.Erdoğan tarafından atanan bu zat, öğrenci düşmanlığı ile meşhur! Daha rektör olmadan sosyal medya üzerinden öğrencileri tehdit eden söylemlerde bulunmuş, devletin üniversite içerisindeki en sadık temsilcisi konumuna gelmiştir. Ak, şu sıralar afiş asmaktan stant açmaya kadar kazanılmış birçok hakkı polis-ÖGB işbirliği ve soruşturmalarıyla geri

almaya yelteniyor. En ufak bir muhalif sese tahammülü olmayan okul yönetimi neredeyse her gün okula polis sokuyor ve şiddet eşliğinde öğrencileri gözaltına alıyor.

Nafile Mahmut, nafile!

Mahmut AK(P) uyguladığı baskı politikalarından sonuç almayı bekleyedursun gelin bizler öğrencilerin cephesinden son duruma bir göz atalım. İstanbul Üniversitesi’ne gerçekleştirdiğimiz kısa bir ziyaret ile Beyazıt Kampüsü’nde öğrencilerin bu saldırılara karşı çalışmalarına ara vermeden sürdürdüklerini gördük. Her yerde öğrenciler düşüncelerini beyan eden ve güncel politikaları yorumlayan afişler asıp stantlar kurmaya devam ediyor. Aslında her üniversitede olması gereken bir şey de bu. Öğrenciler üniversitelerde kendi görüşlerini özgürce söyleyemedikten sonra oranın bir cezaevinden farkı olur mu? Tabii ki olmaz. İşte aslında bulunduğu alanı özgürleştirmek adına olması gereken oluyordu üniversitede. Günlük saldırı, gözaltı-ışkence ve soruşturmalara rağmen okul gerçek sahiplerinin yani öğrencilerindi. Üniversitedeki her şeye o kadar hâkimdiler ki polisin gelme saatini bile biliyorlardı. Evet, polisin gelme saatini bile biliyorlardı! Ziyaretimiz sırasında polis adeta okula “sıradan” bir çıkarmasını daha gerçekleştirdi. Önde kraldan çok kralcı olan Özel Güvenlik Birimleri; peşlerinde çevik kuvvet

polisleri; en arkada ise şapkalı ve siyah çantalı sivil polisler. Öğrenciler tecrübelerinden kaynaklı stantları korumak amaçlı toplayıp afişleri daha doğrusu yaşam alanlarını korumak için yerlerini aldılar. Kantinde oturan ve alanlarını korumak isteyen onlarca öğrenci alkış ve masaya vurarak polisin gelişini protesto ettiler. Sivil polisler ellerindeki kameralarla öğrencileri fişlemeye devam ederken ÖGB ve çevik kuvvetin “orantısız” saldırısı ile afişler yırtılmak istendi ve öğrenciler darp edildi. Neredeyse öğrenci başına 3 polis düşüyordu. Buna rağmen öğrenciler kararlı duruşundan vazgeçemediler ve “Katil polis, üniversiteden defol” sloganı ile polis okuldan çıktı. Afişlerin çoğunu duvardan indiren ve öğrencileri tehdit eden polis ordusu geldikleri gibi okuldan çıktılar. Öğrenciler tekrardan afişlerini asıp stantlarını kurdular. Aslında polise ve okul yönetimine mesaj çok netti: “Nafile Mahmut, nafile!”

Daha sonra sohbet ettiğimiz birçok öğrencinin de bizlere ortak bir mesajı vardı: “Üniversitenin sorunu sadece biz öğrencilerin sorunu değildir. Nasıl ki toplumda olan her olay üniversitemizde yankısını buluyor ise bu durum tersi için de geçerli olmalıdır. Buranın ışığı söndüğünde toplum ciddi anlamda karanlıkta kalır. Bu yüzden tüm kesimlerin bizlere yapılan saldırıları gündemine alması ve harekete geçmesi gerekmektedir.”

duğunu gösterdi.

Karakola giden LGBTİ Dayanışma Derneği’nden **Kıvılcım Arat** da bütün gece karakoldan bilgi almaya çalıştıklarını, ancak kendilerine bilgi verilmediğini ifade etti. Arat polisin kendisine “**Zaten ölmüş, gırtlığı kesilmiş, ne uğraşıyorsunuz**” ifadeleri kullanarak tehdit etti.

Bursa’da kadınlardan gözleme stantları için eylem

H. Merkezi: Bursa’nın Gölyazı Mahallesi’nde geçimini gözleme yaparak sürdüren kadınlar, tezgahlarının belediye ekipleri tarafından kaldırılmak istenmesi üzerine 23 Kasım günü eylem yaptı.

Kadınlar belediyeden tebligat gönderildiğini, iki gün içerisinde gözleme tezgahlarını kaldırması istendiğini söyledi. Bu duruma tepki gösteren kadınlar, köy etrafında ellerinde pankartlarla yürüyüp, slogan atarak belediyeyi protesto etti. Gölyazı köyünde 150 hanenin gözleme satarak geçimini sağladığını belirten kadınlar ekmek tekneleri için direneceklerini ifade ettiler.

Kadifekale’de tandırlar yıkılmak isteniyor

İzmir: Konak’ta surlar içinde bulunan tandırlar, Konak Belediyesi ile İzmir Büyükşehir Belediyesi tarafından “görüntüsü” kötü iddiası ile yıkılmak isteniyor.

İBB zabıta ekiplerinin, tandırlar için 5 günlük süre verildiğini belirten Kadifekale İmariye Mahallesi Muhtarı **Abdulaziz Turan** “Bunun yıkımına karşıyız” diyerek tandırların yıkılmasına karşı çıktı. Yıllardır tandırlarda ekmek yapan kadınlar hem evin ekmek ihtiyacını, hem de ekonomik ihtiyaçlarını karşılıyorlar.

Selendi’de zamanaşımı tehdidi

H. Merkezi: Manisa’nın Selendi ilçesindeki Romanların evleri ile çadırlarının yakılması ve ilçeden sürülmeleriyle ilgili davanın 25 Kasım’da görülen 21. duruşmasında karar çıkmadı.

20 sanığın vekilliğini yürüten avukatın davadan çekilmesi nedeniyle mahkeme durumun sanıklara tebliğ edilmesine ve duruşmanın 23 Aralık 2015 tarihine ertelenmesine karar verdi. Uşak 2. Asliye Ceza Mahkemesi’nde görülen Selendi davasında 80 sanık “halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmek ve aşağılamak”, “kamu malına zarar vermek”, “mala zarar vermek”, “silahla tehdit” ve “Gösteri ve Toplantı Yürüyüş Kanunu’na muhalefet” suçlarından yargılanıyor.

Bir nefret cinayeti: Nilay katledildi!

H. Merkezi: İstanbul’un Maltepe ilçesinde trans kadın Nilay, nefret saldırısı sonucu yaşamını kaybetti.

24 Kasım günü öğle saatlerinde evinde bir kişinin saldırısına uğrayan Nilay, bedenine saplanan çok sayıda bıçak darbesi aldı. Nilay’ın

arkadaşları ise evinin darmadağın edildiğini ve bıçaklandıktan sonra bornoz ipiyle öldürüldüğünü söyledi.

Nilay’ın katili ise kayıplara karışarak henüz “bulunamadı!” Polis her zamanki tavrını sürdürerek, “Zaten ölmüş, ne uğraşıyorsunuz?” şeklindeki ifadeleriyle olayın üzerine kapatma derdinde ol-

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

KATLIAMIN BUGÜNKÜ ADI: TAHİR ELÇİ

28 Kasım günü Amed'de yaptığı basın açıklamasının ardından başından vurularak katledilen Amed Baro Başkanı Tahir Elçi için başta vurulduğu yer Amed olmak üzere birçok yerde eylemler gerçekleştirildi.

Amed

* Katliamın gerçekleştiği 28 Kasım günü Şeyh Sait (Dağkapı) Meydanı'nda binlerce kişi Tahir Elçi'nin katledilmesini protesto etti. Kitleye polis saldırısı gerçekleşirken halk saldırıya karşı yolu kapattı, ateş yakarak eylemi sürdürdü. Ofis semtinde de Elçi'nin katledilmesini protesto etmek için yol trafiğe kapatılarak eylem yapıldı. Polis burada yapılan eyleme de gaz bombaları ve tazyikli suyla saldırdı.

İstanbul

İstanbul Barosu önünde toplanan avukatlar, saat 17.00'de gerçekleştirilecek eyleme katılmak üzere yürüyüşe geçti. Çevreden katılımlarla giderek kalabalıklaşan grup Galatasaray'a gelmek üzere iken polisin tazyikli su ve gaz bombalı saldırısı ile karşılaştı. Po-

lisin biber gazı ve tazyikli su ile saldırıldığı eylemde "Hırsız, katil Erdoğan" sloganları atıldı.

Polis saldırısına rağmen Galatasaray'da tekrar biraraya gelen kitle Tahir Elçi için saygı duruşu gerçekleştirerek basın açıklaması yaptı. Partizan ve YDK'nın da olduğu eylemde açıklamayı HDP İzmir Milletvekili Ertuğrul Kürkçü yaptı. Açıklamanın ardından dağılan kitleye polis ara sokaklarda yine saldırı gerçekleştirdi.

İzmir

Partizan ve YDG'lilerin de bulunduğu binlerce kişi Alsancak'ta bir araya gelerek "Tutuklayamadılar, katlettiler. Tahir Elçi ölümsüzdür" pankartıyla eylem gerçekleştirdi. Eylemde sık sık "Katil devlet hesap verecek" ve "Tahir Elçi onurumuzdur" sloganları atıldı. Eylemde yapılan açıklamada Tahir Elçi'nin planlı bir suikast ile katledildiği belirtildi. Açıklamanın ardından eyleme katılan avukatların çağrısıyla İzmir Barosu önüne kadar yürüyüş gerçekleştirildi. Avukatlar Elçi'nin

katledilmesini protesto etmek için baronun önüne cübbelerini bıraktılar. **Ankara**

Avukatlar Ankara Barosu önünde buluşarak gerçekleştirdikleri yürüyüş sonunda Emek ve Demokrasi Güçleri ile Yüksel Caddesi'nde biraraya geldi. Kitle, "Katilleri tanıyoruz" sloganlarla Yüksel Caddesi'ne yürüdü.

Yüksel Caddesi'nde yüzlerce kişinin katılımıyla yapılan eylemde "Tahir Elçi'nin son sözlerinin ışığında mücadele edeceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz: Artık silah, çatışma ve operasyon istemiyoruz" denildi.

Adana

Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla İnönü Parkı'nda bir araya gelen yüzlerce kişi "Hepimiz Tahir'iz katledilmekle bitmeyecek", "Katil devlet hesap verecek" sloganlarıyla Atatürk Parkı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Partizan ve YDG okurlarının da katıldığı eylem okunan basın metnin ardından oturma eylemi gerçekleştirilerek sonlandırıldı.

Wan

HDP binası önünde toplanan binlerce kişinin başlattığı yürüyüş polis tarafından engellendi. "Şehid namirin" sloganları atan kitle oturma eylemi yaptı. Yapılan eylemde HDP Van Milletvekili Tuba Hezer "Bir kez daha barışa kurşun sıkıldı" dedi.

Colemêg

KESK binası önünde toplanan kitlenin Hakkari Belediyesi önüne kadar gerçekleştirmek istediği yürüyüşü polis zırlı araçlarıyla engelledi. "Katilleri tanıyoruz" yazılı pankart açan kitle sloganlarla eylemini sürdürdü. İHD Şube Başkanı İsmail Akbulut yürüyüş

sonunda yaptığı açıklamada "Tetiği çeken ve çektirenlere lanet olsun. Öfkeliyiz, susmayacağız" dedi.

Antakya

Çukurova bölge baroları Künefeciler'de biraraya gelerek açıklama gerçekleştirdi. Yapılan açıklamaya Hatay, Adana, Mersin ve Antep baro başkanları ile Türkiye Barolar Birliği yöneticileri katıldı. Hatay Baro Başkanı Ekrem Dönmez, "Ezilenlerin yanında yanlışların karşısında olmaya devam edeceğiz" dedi.

Riha

Urfa Demokrasi Platformu bileşenleri Elçi'nin katledilmesini protesto etmek için Ahmet Bahçivan İş Merkezi önünde bir araya geldi. Yüzlerce kişinin katıldığı eylemde Tahir Elçi için saygı duruşu yapıldı. İHD Şube Başkanı Nalan Durdu yaptığı açıklamada "Hiçbir ölüme alışmayacağız, hiçbir baskıyı kabul etmeyeceğiz" dedi.

Dersim

Tunceli Barosu'nun çağrısıyla Sanat Sokağı'na dolduran binler Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Burada saygı duruşunun ardından yapılan açıklamada Tahir Elçi'nin doğrudan hedef alınarak başından aldığı tek kurşunla katledildiği ifade edildi.

Cizîr

Elçi'nin memleketi olan Cizîr'de kentte kepenkler kapandı, halk hayatı durdurma eylemi başlattı. Sessizliğe bürünen kentte hiçbir esnaf sabah kepenk açmazken, dersane öğrencileri de ders boykotu yaptı. HDP binası önünde buluşan binlerce kişi Elçi'nin katledilmesini "Katil Erdoğan" sloganlarıyla protesto etti.

"Tüm acılar bu topraklarda bir gün çiçeğe dönecek"

Amed: Elçi'nin cenaze töreni 29 Kasım'da Amed'de gerçekleştirildi. Elçi'nin vurulduğu andan itibaren şehre girisleri engelleyen ve birçok yerde sokağa çıkma yasağı ilan eden devletin bu engelleme çabalarına karşın on binlerce kişi Elçi'nin cenazesini Selahattin Eyyübi Devlet Hastanesi'nden alarak yürüyüşe geçti.

Sık sık "Tahir Elçi ölümsüzdür", "Şehid namirin", "Katil Erdoğan", "Katil devlet hesap verecek" sloganlarının atıldığı eylemde kitle İnsan Hakları Anıtı önünde cenaze töreni

düzenledi.

Amed Baro Başkan Yardımcısı Ahmet Özmen, Elçi'nin eşi Türkan Elçi, abisi Ahmet Elçi ve HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş birer konuşma gerçekleştirdiler. Abi Elçi; "Sömürgeciler bilsinler, Kürt halkı özgürlüğe kadar direnecek" derken Demirtaş da "Bu devlet hiçbir zaman bizim devletimiz olmadı. Herkesin, hepimizin olsun diye çok uğraştık. Tahir'i öldüren devlet değil, devletsizliktir" şeklinde konuştu.

